KOMPOSITIO

12
Monta polkua säveltäjäksi
Sävellyspedagogiset hankkeet tulevaisuutta rakentamassa

18
Japan Finland Contemporary Music Society
Silta suomalaisen ja japanilaisen musiikin välillä

30
Porttia vartioimassa
Valtio ja säätiö apurahojen jakajina

KOMPOSITIO

1 2021

suomen säveltäjät

Julkaisija
Suomen Säveltäjät ry

Toiminnanjohtaja
Vappu Verronen

Päätoimittaja
Merja Hottinen
merja.hottinen@iki.fi

Toimitussihteeri
Hanna Isolammi
hanna.isolammi@gmail.com

Ulkoasu
Antti Kangassalo / farm.fi

Kansi
Merja Kokkonen
Drifters and Floaters no.13, 2021
Monotypia

Merja Kokkonen on kuvataiteilija, esiintyjä ja säveltäjä. Islaja-artistinimellä kokeilevaa musiikkia tekevä Kokkonen työstää parhaillaan seitsemättä albumiaan. Kokkosen monotypiasarja julkaistaan taiteilijakirjana vuonna 2021 kirjailija Antti Nylénin Bokeh-julkaisuprojektissa.

Paino
Topnova Oy

ISSN 1799-8433, ISSN 1799-8441 (verkkoversio)

Kompositio verkossa (pdf)
composers.fi/kompositio-lehti

Komposition toteuttamisessa on käytetty Kopioston keräämiä kopiointikorvauksia.

Kompositio on Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto Kultti ry:n jäsen (kultti.net)

Suomen Säveltäjät ry (perustettu vuonna 1945) on aatteellinen yhdistys, jonka jäsenistönä on vakavan musiikin parissa työskenteleviä säveltäjiä. Yhdistys toimii eri puolilla maata ammattiaan harjoittavien jäsentensä keskinäisenä yhdyssiteenä. Se valvoo ja tukee säveltäjien taiteellisia, ammatillisia ja taloudellisia etuja sekä edistää maan luovaa säveltaidetta. Suomen Säveltäjät ry osallistuu toimintakenttäänsä liittyvien organisaatioiden toimintaan, ottaa kantaa ajankohtaisiin kulttuuripoliittisiin kysymyksiin ja edistää suomalaisen musiikin esittämistä, levyttämistä ja kustantamista. Yhdistys järjestää jäsenilleen koulutustilaisuuksia yhdessä eri alojen asiantuntijoiden kanssa.

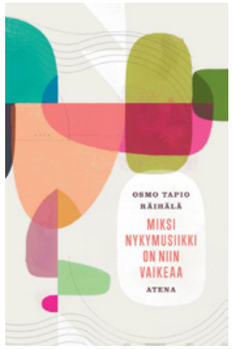
composers.fi/tietoa-meista

Suomen Säveltäjät ry
Keilasatama 2 A, 02150 Espoo
saveltajat@composers.fi
puh. 09 445 589
composers.fi
facebook.com/suomensaveltajat

Toimisto
Toiminnanjohtaja: Vappu Verronen
Toimisto- ja viestintävastaava: Laura Sallinen

Hallitus
Antti Auvinen, puheenjohtaja
Olli Virtaperko, varapuheenjohtaja 23.4. asti
Niilo Tarnanen, varapuheenjohtaja 23.4. alkaen
Sanna Ahvenjärvi
Maija Hynninen
Markku Klami
Veli Kujala
Paola Livorsi

Poimintoja

26
Miksi nykymusiikki on niin vaikeaa?

”Räihälä yhdistelee kirjassaan leppoisaa yleistajuista jutustelua, sivistävää esitelmöintiä, filosofisia pohdintoja, taideteorioita ja omaelämäkerrallisia muisteluja.” **Aki Yli-Salomäki** arvioi **Osmo Tapio Räihälän** uutuuskirjan.

KOH OKABE

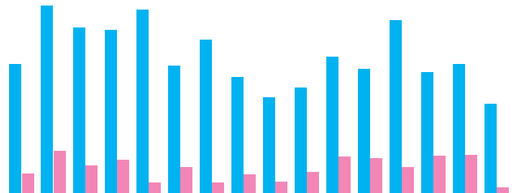
18
Japanilais-suomalainen uuden musiikin yhdistys

Japan Finland Contemporary Music Society on luonut uusia yhteistyön mahdollisuuksia japanilaisten ja suomalaisten nykymusiikkitoimijoiden välillä. **Lasse Lehtonen** kertoo artikkelissaan yhdistyksen toiminnasta ja laaja-alaisesta kiinnostuksesta suomalaiseen kulttuuriin.

34
Kauan eläköön kantaesitykset!

Jatkuvasti täydentyvä listaus suomalaisten säveltäjien kantaesityksistä viimeisen 15 vuoden ajalta antaa mielenkiintoisen näkymän nykymusiikkiin nyt ja lähimenneisyydessä. **Merja Hottinen** kartoittaa artikkelissaan, mitä kantaesitystilastot voivat kertoa esimerkiksi verkostoista tai kansainvälistymisestä.

MARKKU KLAMI

12
Sävellyspedagogiset hankkeet haastavat säveltäjän identiteettiä ja ammattipolkuja

Suomen Säveltäjät on viime vuosina ollut mukana toteuttamassa useita säveltämisen opetukseen ja pedagogiikkaan liittyviä hankkeita. Hankkeissa kyse ei kuitenkaan ole pelkästään opettamisesta: pedagogiikkaa kehitettäessä pureudutaan samalla laajempiin kysymyksiin, esimerkiksi mielikuviin säveltäjyydestä ja yhdenvertaisuuden lisäämiseen.

30
Valtion musiikkitoimikunta ja Koneen Säätiö

”Ohjasipa rahanjakoa laki tai strategia, pohjimmiltaan kyse on siitä, ketkä pääsevät rahaa jakamaan, ja siinä valtion musiikkitoimikunta ja Koneen Säätiö eroavat kuin yö ja päivä.” **Kare Eskola** käsittelee Porttia vartioimassa -juttusarjan toisessa artikkelissa kahta erilaista apurahoja jakavaa tahoa.

22
Ennätysmäärä uusia jäseniä

Esittelyssä Suomen Säveltäjät ry:n uudet jäsenet.

2020

46
Suomen Säveltäjien vuosi 2020

Suomen Säveltäjät ry:n 75-vuotisjuhlavuoden tärkeitä tapahtumia pähkinänkuoressa.

Pääkirjoitus

TUKEA TULEVAISUUDELLE

Näinä aikoina monessa pöydässä mietitään kahta asiaa: Miten lieventää ja minimoida sitä henkistä ja taloudellista vahinkoa, jonka koronakriisi on musiikkikentälle tuonut? Entä miten kriisistä päästään pois ja millaiseksi halutaan rakentaa pandemian jälkeinen todellisuus?

Säveltäjien yhdistykselle on tärkeää olla mukana varmistamassa, että oikeanlaisten ja oikein kanavoituvien tukien kautta voidaan tuoda apua kentälle, ja että tulevaisuutta rakennetaan säveltäjille ja säveltämiselle tärkeiden arvojen varaan. Musiikin monimuotoinen ilmaisu on turvattava myös jatkossa, ja musiikin euromääräistä mitattavuutta laajempi merkitys yhteiskunnassa on huomioitava tulevaisuuden edistämis- ja edunvalvontatyössä.

Valtiovallan tarjoama tuki koronaajasta kärsineelle kulttuurikentälle oli yli vuoden ajan riittämätöntä ja rajoitukset epäjohdonmukaisia. Erityisesti freelancerit ja muut itsensä työllistäjät, kuten monet säveltäjät, lipuvat helposti esimerkiksi liiketaloudellisin perustein jaettavien tukien ulkopuolelle. Taiteen tekemisen ammattimaisuutta on vaikea todentaa yksin taloudellisin mittarein – taidemusiikin arvo on tätä monitahoisempi. Siksi erityisesti ammattimaisuutta määritettäessä vertaisarviointi on mielestäni erittäin toimiva työkalu nyt ja tulevaisuudessa.

Erityisesti kriisiaikoina on tärkeää, että tuki kohdentuisi mahdollisimman laajalle. Laajalle levittyvä tuki voi tarkoittaa pienempiä yksittäisiä tukisummia. Tämä on hyväksyttävää, sillä tukitoiminnasta välittyy viesti, joka rakentaa tulevaa: koko luova kenttä on tärkeä. Tukitoimenpiteen *arvo* on näin vaikuttavampaa kuin mitä euromääräisesti mitaten voisi päätellä.

Kulttuurialan tulevaisuutta pohditaan myös tekijänoikeusjärjestöjen piirissä. Teoston jäsenjärjestönä vaikutamme aktiivisesti strategiseen keskusteluun siitä, millaiseksi tekijänoikeusjärjestömme kehittyy. Teosto on sääntömääräisesti aatteellinen yhdistys, jonka tehtävänä on valvoa ja hallinnoida tekijänoikeutta sekä edistää kotimaista luovaa säveltaidetta ja sen yleisiä toimintaedellytyksiä.

Teosto on myös merkittävä kulttuurinen toimija, ja sen kansalliset varat tulisi nähdä sijoituksena, jolla edistetään uuden musiikin syntymistä, esittämistä ja yleisöpohjia. Samoin on valvottava, että yhteiskunnalliset ja lainsäädännölliset rakenteet tukevat tekijöiden ja musiikin kukoistamista. Tulevaisuus on rakennettavissa sellaiseksi, jossa monimuotoinen musiikki kukoistaa yhdessä tekijänoikeuteen liittyvän liiketoiminnan kanssa. Todelliset menestystarinat eivät rakennu keskittymällä vain huippuihin, ne kasvavat laajuudesta ja kriittisestä massasta.

Lopulta kyse on rajallisten resurssien jakamisesta. Niiden niukkuus Suomessa näkyy selkeästi suhteessa esimerkiksi muihin Pohjoismaihin, ja määrärahoja kentälle kokonaisuutena tulee lisätä.

Kun toimialalla on yleisesti halua ja potentiaalia kasvaa, on kasvun edellytykset ja seuraukset osattava nähdä positiivisena mahdollisuutena. Eettisesti kestävä kasvu hyödyttää kaikkia.

ANTTI AUVINEN
Suomen Säveltäjät ry:n hallituksen puheenjohtaja

MAARIT KYTÖHARJU

Toimisto muutti Musiikin Satamaan

Suomen Säveltäjät ry:n toimisto muutti maanantaina 29.3.2021 uusiin tiloihin Espoon Keilalampeen.

Musiikin Satamaksi nimettyyn musiikkialan keskittymään ovat muuttaneet kevään aikana myös Teosto, Gramex, GT Musiikkiluvat, Tekijänoikeuden tiedotus- ja valvontakeskus TTVK, Musiikkituottajat – IFPI Finland, Suomen Musiikkikustantajat, Suomen Musiikintekijät ja Music Finland.

Toimiston uusi käynti- ja postiosoite on Keilasatama 2 A, 02150 Espoo.

ANTTI AUVINEN

Toiminnanjohtaja Vappu Verronen pyyhkii pölyjä Kalervo Tuukkasen muotokuvasta. Maalauksen taakse on kirjoitettu: ”Suomen Säveltäjät ry lupautuu sijoittamaan muotokuvan näkyvälle ja arvokkaalle paikalle esimerkiksi omiin toimitiloihinsa”.

Musiikin ajassa kaksi kesäkurssia

Rebellion for Sale -kurssille voivat osallistua muusikoiden tai säveltäjien ohella myös muut luovien ja esittävien alojen taiteilijat. Nykyoopperaan ja musiikkiteatteriin erikoistunut Opera Lab Berliinin pääohjaaja **Michael Höppner** ja paljon mediaalisista teoksistaan huomiota saanut säveltäjä **Brigitta Muntendorf** ohjaavat työskentelyä kurssilaisten keskinäiseen vuorovaikutukseen ja yhdessä luomiseen perustuvassa poikkitaiteellisessa kurssilaboratoriossa. Kurssilla valmistellut esitykset esitetään kurssin päätteeksi.

Aikamme kamarimusiikki -kurssilla opettavat pianisti **Emil Holmström**, viulisti **Eriikka Maalismaa**, sellisti **Markus Hohti** ja kitaristi **Petri Kumela**. Kurssi sisältää soolo- ja kamarimusiikkitunteja ja päättyy loppukonserttiin. Suunnitelmissa ollut **Sandeep Bhagwatin** ja **Catherine Millikenin** kollaboratiivisen säveltämisen verkkokurssi on valitettavasti peruttu. Viime kesälle suunniteltu moninaisuuden kuratointi -kurssi siirtyy kesälle 2022.

musiikinaika.org/kurssit

Uusi nykyooppera-festivaali

Helsingin oopperakesä – Helsinki Contemporary Opera Festival järjestetään ensimmäistä kertaa Aleksanterin teatterissa Helsingissä 19.8.–5.9.2021. Uutta festivaalia koordinoi Greta Tuotannon ja Suomalaisen kamarioopperan johtaja, oopperalaulaja **Reetta Ristimäki**.

oopperaryhmat.fi

SAKARI RÖYSKÖ

Elämäkerta-dokumentti 75-vuotiaasta Kari Tikasta

Dokumenttielokuva *Taivas ja helvetti* käsittelee kapellimestari ja säveltäjä **Kari Tikan** 55-vuotisen taiteilijauran vaiheita ja seuraa hänen viimeisimmän oopperansa *Rakkaus on väkevä kuin kuolema* valmistumista koronakriisin ja syöpähoitojen keskellä. Vuonna 2021 julkaistavan dokumentin ohjaa **Riitta Rask** ja tuottaa Teatro Productions.

Oboistina aloittanut Tikka tähtäsi kapellimestariksi, ja heti valmistumisen jälkeen ura lähti vauhdikkaaseen nousukiitoon ja lopulta 40-vuotiseen työsuhteeseen Suomen Kansallisoopperan kapellimestarina. Tikan sävellyksiä on esitetty laajasti kotimaassa ja ulkomailla, ja hänen tuotantonsa käsittää yli 300 yksin- ja kuorolaulua, runsaasti kamari- ja orkesterimusiikkia sekä kuusi oopperaa. Dokumentissa seurataan, kuinka Tikka onnistuu haasteidenkin keskellä saattamaan viimeisimmän oopperansa, *Rakkaus on väkevä kuin kuolema,* ensi-iltaan lokakuussa 2020.

KAIJA SAARIAHO SAI VENETSIAN BIENNAALIN KULTAINEN LEIJONA 2021 -ELÄMÄNTYÖ-PALKINNON

Kaija Saariaholle on myönnetty Venetsian biennaalin Kultainen leijona 2021 -elämäntyöpalkinto (The Golden Lion of Lifetime Achievement 2021) erityisesti hänen teoksestaan *Oltra mar*. Palkinnon perusteluissa todetaan Saariahosta: “One of the major living composers whose works are among the most widely performed in the world [- -] Kaija Saariaho’s music has the gift of power and immediacy and generates original acoustic tapestries and unprecedented sonic narrations”. Saariaho vastaanottaa palkinnon Venetsian 65. Kansainvälisen nykymysiikkifestivaalin avajaispäivänänä 17.9.2021. Suomen Säveltäjät ry onnittelee Saariahoa lämpimästi palkinnosta!

Palkintoja ja kilpailumenestystä

JAVIER BELMONTE

Jaime Belmonte on voittanut kansainvälisen Irino Prize -kilpailun

Jaime Belmonte on voittanut kansainvälisen Irino Prize -sävellyskilpailun kamarimusiikkisarjan pääpalkinnon teoksellaan *Perpetual Morning* huilulle, klarinetille, sellolle ja pianolle. Irino Prize on nuorille säveltäjille suunnattu kilpailu, joka perustettiin japanilaisen säveltäjän **Yoshiro Irinon** muistoksi vuonna 1980. Suomen Säveltäjät ry onnittelee Belmontea lämpimästi palkinnosta!

Klamin ja Räisäsen teokset Kaleidoscope-yhtyeen ohjelmistolistalle

Losangelesilainen Kaleidoscope-kamariyhtye on valinnut ohjelmistolistalleen **Markku Klamin** klarinettikonserton *FUME* ja **Tomi Räisäsen** marimbakonserton *Portal*. Yhtye valitsi ohjelmistoonsa yhteensä 189 teosta saamistaan noin 8 000 ehdotuksesta. Teokset valitsi 27 henkilöstä koostunut raati. Teokset on tarkoitus esittää konserttikaudella 2021–2022.

kco.la

ANNIKA HAUTAMÄKI-HÄNNINEN

Tomi Räisänen, Jukka-Pekka Lehto ja Ari Romppanen palkittiin Tampereella

Tomi Räisäsen *Hile* voitti ensimmäisen palkinnon uusien pianokappaleiden valtakunnallisessa sävellyskilpailussa Tampereella. Jaetun toisen palkinnon saivat **Jukka-Pekka Lehdon** *Antäckningar Å-Ä-Ö* ja **Ari Romppasen** *Kiku*. Tampereen Pianoseura ry:n järjestämään sävellyskilpailuun saapui yhteensä 37 teosta.

Sävellyskilpailun yhteistyökumppani Suomen Säveltäjät ry on tukenut kilpailua Kopioston keräämillä kopiointikorvauksilla. Tuomaristossa olivat yhdistyksen jäsenet **Maria Kallionpää**, **Ere Lievonen** ja **Jouko Tötterström**. Paljon onnea palkituille!

tampereenpianokilpailu.fi

MAARIT KYTÖHARJU

SUOMEN ISCM-SEKTION SUOSITUSLISTAN TEOKSET VALITTU

Suomen ISCM-sektion jury on valinnut kuusi teosta suosituslistalle Shanghaissa ja Nanningissa 17.–25.9.2021 pidettävän ISCM World New Music Days -tapahtuman virallista hakua varten. Juryyn kuuluivat **Samuel Holloway** ja **Riikka Talvitie**. Hakemuksia listalle tuli kaikkiaan 36. Valitut teokset ovat:

- Tytti Arola: *Touko* (2019) kahdeksankanavaiselle äänelle
- Perttu Haapanen: *Lost Boys* (2016/2017) viululle ja elektroniikalle
- Sebastian Hilli: *Peach* (2019) orkesterille
- Maija Hynninen: *in the universe everyth ng is a circle* (2020) kontrabasso-klarinetille ja live-elektroniikalle
- Jukka Koskinen: *Ad infinitum* (2018) viululle ja elektroniikalle
- Juhani Nuorvala: *The Five Chords That Shook My World* (2020) pianolle

Hakuun sisältyi mahdollisuus osallistua myös ISCM:n verkkonäkyvyyshankkeeseen (ISCM Virtual Collaborative Series, VCS) teoksen tallenteella. Edellä mainittujen Arolan, Haapasen, Hynnisen ja Nuorvalan teosten lisäksi jury valitsi VCS-hankkeen listalle seuraavat kaksi teosta:

- Walter Sallinen: *Angelus Novus* (2019) kahdeksankanavaiselle äänelle
- Tiina Myllärinen: *Kaikki kuuluu Värinä* (2018) sekakuorolle (teksti Henriikka Tavi)

OIKAISUJA

Kompositiossa 2/2020 julkaistiin valitettavasti muutamia virheellisiä tietoja.

Kantaesityslistalla kahden teoksen säveltäjäksi oli merkitty väärä henkilö. 5.10. konsertissa kantaesitetty *Glow within* (s. 39) ja 27.10. kantaesitetty *bounce* (s. 41) ovat **Maija Hynnisen** sävellyksiä. Suuret pahoittelumme virheestä!

Taidemusiikkistriimejä käsittelevässä artikkelissa (s. 15–17) oli väärä tieto Tampere Biennalen radiofestivaalin konserttien määrästä: tapahtuma koostui todellisuudessa kolmesta konsertista, kahdesta radiofonisesta teoksesta sekä haastatteluista. Festivaalin taiteellinen johtaja on **Jennah Vainio**. Sen sijaan TampereRawn striimifestivaalilla konsertteja oli kuusi. Artikkelia varten haastateltu **Anna Angervo** oli mukana molemmilla festivaaleilla. Hän vastaa TampereRawn tuotannosta.

Kalevi Aho on toiminut Suomen Säveltäjät ry:n johtokunnassa 1970–2000-luvuilla, ei 1970–1980-luvuilla, kuten sivulla 7 kirjoitettiin.

SUOMEN SÄVELTÄJÄT RY:N JÄSENTEN LEVYMENESTYSTÄ

Jarkko Hartikaisen *ICE CONCERTO* on mukana tammikuun 2021 alussa Global Music Awards -kultaa voittaneella *Strings and Hammers* -äänitteellä (Ravello Records, 2020). Levy palkittiin New Classical Music -nykymusiikkisarjassa. Äänitettä on kiitelty sen ajankohtaisuudesta, sillä sävellysten aiheina ovat muun muassa rotusorto, naisviha, ilmastoahdistus, epästabiilit luonnonilmiöt ja inhimillisen elämän hauraus.

Ylen vuoden levyksi 2020 valittiin kitaristi **Petri Kumelan** *Small Creatures – A Musical Bestiary*, jolla on useiden Suomen Säveltäjät ry:n jäsenten kitarasävellyksiä. Listalla olivat myös **Antti Auvisen** orkesteriteoksia sisältävä levy, **Ilari Kailan** kamarimusiikkialbumi *The Bells Bow Down* sekä **Sid Hillen** piano-syntetisaattori-improvisaatiolevy *Here – Beyond the Infinite*. **Jaakko Mäntyjärven** kuorosävellyksiä sisältävä Cambridgen Trinity Collegen levy puolestaan ylsi Fugan myydyimpien levyjen listan kolmanneksi.

ONNITTELEMME!

21.5.	**Asko Vilén 75 v**
27.5.	**Teppo Hauta-aho 80 v**
1.6.	**Markus Fagerudd 60 v**
17.6.	**Herbert Lindholm 75 v**
17.7.	**Johan Tallgren 50 v**
15.10.	**Kari Rydman 85 v**
16.10.	**Erkki Jokinen 80 v**

TUTKIMUKSIA JA SELVITYKSIÄ KORONATILANTEEN VAIKUTUKSISTA

Suomen Musiikkineuvoston selvityksessä esitellään kevään ja kesän 2020 aikana asetettujen kokoontumisrajoitusten vuoksi ja COVID-19-taudin etenemisen estämiseksi tehtyjä toimenpiteitä, käytäntöjä ja suosituksia Suomen musiikkikentän eri sektoreilla.
musiccouncil.fi > Selvitys: Koronakevät ja -kesä 2020 musiikkialalla

Koronapandemian vaikutuksia kulttuurialalla 2020–2021: Raportti kyselyn vastauksista (Valtioneuvoston julkaisuja 2021:26). Raportissa kootaan keväällä 2021 kulttuurin ja taiteen alan toimijoille suunnatun kyselyn tuloksia.
julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/162973

Lue myös kooste musiikkialan vastauksista:
musicfinland.fi > Tutkimus > Opetus- ja kulttuuriministeriön kyselyn tulokset kertovat freelancereiden ahdingosta

Musiikkialan tilannekuva (Music Finland). Katsauksissa arvioidaan koronapandemian taloudellisia vaikutuksia suomalaiseen musiikkialaan.
musicfinland.fi > Tutkimus > Musiikkialan tilannekuva

Taiteen ja kulttuurin barometri 2020 (Cupore) julkaistiin 15.4.2021. Barometrin mukaan koronapandemian vaikutukset taide- ja kulttuurikentälle ovat olleet tuhoisia, ja 76 % taiteilijoista vastasi koronan vaikuttaneen työskentelyynsä.
cupore.fi > tutkimus > tutkimushankkeet > Taiteen ja kulttuurin barometri

Eurooppalaisten tekijänoikeusjärjestöjen yhteenliittymä GESAC on tilannut ja julkaissut laajan **raportin kulttuurin ja luovien alojen merkityksestä Euroopassa koronpandemiaa ennen, sen aikana ja sen jälkeen.** Raportin on laatinut EY laajan eurooppalaisen datan perusteella.
teosto.fi/tutkimus-kulttuuri-ja-luovat-alat-avainasemassa-euroopan-kasvussa

PUSUT JA PURNAUKSET

Toiminnanjohtaja Vappu Verronen tunnustaa ihastuksen ja ärsytyksen tunteita

PUS!

Yleisradio
Hatunnosto kaikille konserttistriimaajille, mutta Musica novan yhden pääjärjestäjän näkökulmasta Yleisradion lähetykset olivat festivaalin onnistumisen kannalta pelastus.

PUS!

Naismuusikot -study day
Musiikkia ja sukupuolta käsittelevä kaksipäiväinen seminaari avasi silmiäni ja korviani niin maamme historian säveltäviin naisiin kuin rakenteissa piileviin tasa-arvotekijöihin.

PUS!

Svenska kulturfonden
Vårt varmaste tack till Kulturfonden, som beviljat ett bidrag på 15 000 euro för projektet Ääneni äärelle och kompositionsundervisning på svenska. Även webbplatsen Opus1 finns numera på svenska!

MUR!

Koronakeskustelun kulttuurikäsitys
”Ihan kiva, monethan sitä harrastavat.” Taidetta ja kulttuuria ei edelleenkään tunnuta näkevän vakavasti otettavana elinkeinona, joka olisi pelastettava.

MUR!

DSM-tekijänoikeusdirektiivin voimaansaattaminen Suomessa
Direktiivin piti vahvistaa tekijöiden ja esittävien taiteilijoiden asemaa, mutta Suomessa väläytelty malli ei arvokuiluun auttaisi, vaan saattaisi aiheuttaa suoranaista piratismia.

MUR!

Verokortti-show
Palkkaa, työkorvausta vai käyttökorvausta – ainakin osalle freelancereita on tänä vuonna tupsahtanut useita verokortteja. Verohallinnon mukaan näin saadaan kerralla oikeat ennakonpidätykset, mutta hankalalta kuulostaa.

LAURA SALLINEN

aloitti Suomen Säveltäjät ry:n toimisto- ja viestintävastaavana tammikuun lopulla. Koulutukseltaan hän on musiikkitieteestä valmistunut filosofian maisteri, ja työuransa hän on tehnyt pääasiassa taidehallinnossa, tapahtumatuotannossa sekä viestinnän ja tiedottamisen parissa. Ennen säveltäjäyhdistykseen tuloaan Sallinen työskenteli Järvenpään kulttuuri- ja tapahtumapalveluissa kulttuurituottajana kymmenen vuoden ajan. Kysyimme häneltä muutamia kysymyksiä.

Mikä sai sinut hakeutumaan Suomen Säveltäjille töihin?
Minua kiinnosti kovasti mahdollisuus työskennellä taidemusiikin ja ammattisäveltäjien parissa perinteikkäässä ja arvokkaassa yhdistyksessä. Olin jo jonkin aikaa miettinyt, voisinko suuntautua työelämässä vahvemmin viestintätehtävien pariin. Uusi, yhdistyksen hallintotehtäviä ja viestintää yhdistävä toimenkuva houkutteli hakemaan. Ajattelin myös, että koulutus- ja työtaustani voisivat olla hyvä pohja tähän tehtävään. Toivonkin, että kunhan vuosi tästä hieman etenee, ehdin paneutua yhä paremmin Säveltäjien viestintään, ja kädenjälkeni alkaa näkyä esimerkiksi yhdistyksen somekanavissa sekä jäsenviestinnässä.

Mikä on suhteesi uuteen musiikkiin?
Kuuntelen uutta musiikkia ehdottomasti mieluiten elävänä konserteissa. Uudessa musiikissa olen toisaalta kiinnostunut hienovaraisista sointiväreistä, toisaalta voimakkaasta perkussiivisuudesta. Jos mainitsen muita kuin yhdistyksemme jäseniä, olen viime aikoina innostunut muun muassa **Lisa Streichin** ja **Andrea Tarrodin** musiikista.

Tuottajan roolissa olin (ja olen edelleen) kiinnostunut tavoista, joilla uutta musiikkia voidaan tehdä yleisölle helposti lähestyttäväksi esimerkiksi konserttitilanteen konventioita purkamalla ja uudenlaisia esityspaikkoja etsimällä. Vaikkapa se, että säveltäjä tai muusikko esittelee teoksen konsertissa, luo omanlaisensa positiivisen tunnelman tilanteeseen. Olen myös ollut mukana testaamassa käsiohjelma-puhelinsovellusta, jonka käyttämisestä pidin yllättävän paljon!

Miltä työ Suomen Säveltäjissä vaikuttaa nyt muutaman kuukauden jälkeen?
Työt ovat käynnistyneet vauhdikkaasti, ja olen päässyt heti kiinni monenlaiseen: hallitustyöskentelyyn, kevätkokouksen valmisteluun, jäsenpalveluihin, viestintätöihin... Lisäksi olemme hoitaneet kaiken muun keskellä toimiston muuton Kampista Keilaniemeen.

Työ toimistolla on todella monipuolista ja mielenkiintoista. Minut on otettu lämpimästi vastaan, ja ilmapiiri toimistolla on innostava ja mutkaton. Työskentelen nyt ensimmäistä kertaa organisaatiossa, joka edustaa luovan työn tekijöitä ja oikeudenhaltijoita, missä on tietysti oma opettelemisensa esimerkiksi tekijänoikeusasioihin, taiteilijoiden toimeentuloon ja sosiaaliturvaan sekä apurahojen ja avustusten maailmaan liittyen. Toki nämä ovat osittain tuttuja alueita minulle ennestäänkin, mutta asioiden syvällisempi haltuun ottaminen taiteilijajärjestön näkökulmasta vie varmasti hetken.

Millaista musiikkia kuulit viimeksi?
Tekee mieleni vastata, mitä musiikkia olen viimeksi kuullut livenä – viimeisimmät livekonsertit kun ovat jääneet vahvasti mieleen. Siihen vastaus: **Šostakovitšia** ja **Nielseniä** RSO:n konsertissa Musiikkitalossa sekä egyptiläistä ja syyrialaista musiikkia Middle Eastern Orchestran ulkoilmakonsertissa. Meillä kotona on laaja levykokoelma, josta ovat viime aikoina valikoituneet soittoon esimerkiksi jazzlevyt ja barokkimusiikki.

Mitä harrastat?
Käyn kulttuuritapahtumissa, erityisesti konserteissa, sekä museoissa ja näyttelyissä. Luen paljon, joogaan ja retkeilen lähiluonnossa.

Terveisiä Suomen Säveltäjät ry:n jäsenille?
Olen saanut jo paljon mukavia yhteydenottoja ja tervetulotoivotuksia, kiitos kovasti niistä! Toivottavasti myös kohtaamiset kasvokkain voisivat olla pian mahdollisia – toivon siis tapaavani teitä konserteissa ja jäsentapahtumissa!

TEEMU SAUER

KOM POS TI

Madetoja-säätiön avustukset vuonna 2021

Leevi Madetoja (1887–1947) testamenttasi sävellystensä tekijänoikeustulot Suomen Säveltäjät ry:lle, joka hallinnoi vuonna 1997 perustettua Madetoja-säätiötä. Säätiön varoja käytetään erityisesti sävellystilausten tukemiseen.

Vuoden 2021 avustukset julkistettiin 15.3.2021. Jaettu kokonaissumma oli 63 000 €, joista sävellystilausten tuen osuus oli 59 000 € ja Leevi Madetojan tuotantoon liittyvien hankkeiden tuki 4 000 €.

SÄVELLYSTILAUKSET

Hashemian, Panak
2 500 €
Work for flute and string trio
Composer: Stephen Webb

Kankaanranta, Eija
5 000 €
Konsertto kanteleelle, viululle, baritonille ja jousiorkesterille
Säveltäjä: Mikko Heiniö

Kanteleliitto ry
2 500 €
Sooloteos konserttikanteleelle
Säveltäjä: Pekka Jalkanen

Kleemola, Patrik
3 500 €
Sooloteos kitaralle
Säveltäjä: Seppo Pohjola

Lounais-Hämeen Musiikkipäivät ry
4 000 €
Jousikvartetto
Säveltäjä: Kalevi Aho

Maalismaa, Eriikka
3 000 €
Teos jousikvartetille ja live-elektroniikalle
Säveltäjä: Walter Sallinen

Macias, Beatriz
2 500 €
Beagrie Songs – A song cycle for soprano and piano
Composer: Sampsa Ertamo

Mustonen, Elina
4 000 €
Näyttämötaiteilija Olga Knipperistä ja Anton Tšehovista kertova näyttämöteos pianolle, ääninauhalle ja näyttelijälle
Säveltäjä: Olli Mustonen

Naiskuoroyhdistys Välke ry
3 000 €
Neljä elementtiä – Teos diskanttikuorolle
Säveltäjä: Juha Pisto

Pohjonen, Juho
2 500 €
Sooloteos pianolle
Säveltäjä: Jyrki Linjama

Rautiola, Joonatan
3 500 €
Teos solistiselle saksofonisti-laulajalle ja 6-henkiselle barokkiyhtyeelle
Säveltäjä: Lauri Supponen

Sallinen, Lauri
4 000 €
Klarinettikonsertto
Säveltäjä: Ilkka von Boehm

Sinivalo, Iida-Vilhelmiina
3 500 €
Teos sellolle, lyömäsoittimille/objekteille ja elektroniikalle
Säveltäjä: Asta Hyvärinen

Sippel, Harri
3 000 €
Teos alttoviululle ja pianolle
Säveltäjä: Yrjö Hjelt

Takahashi, Eriko
2 500 €
A piano piece
Composer: Ari Romppanen

Uusinta Ensemblen kannatusyhdistys ry
4 000 €
Jousikvartetto
Säveltäjä: Tiina Myllärinen

Vikman, Juha-Pekka
3 500 €
Kamarimusiikkiteos huilulle, englannintorvelle, viululle, alttoviululle, sellolle ja kontrabassolle
Säveltäjä: Pertti Jalava

Zahharenkova, Irina
2 500 €
Pianoteos
Säveltäjä: Matei Gheorghiu

LEEVI MADETOJAN TUOTANTOON LIITTYVÄT HANKKEET

Pirkanmaan kuorokeskusyhdistys ry
1 500 €
Okon Fuokon vokaaliosuuksien sovittaminen 8-osaiseksi sarjaksi sekakuorolle, (mezzo)sopraanolle ja baritonille

Pohjan Laulu ry
2 500 €
Ensimmäinen osa lyhytelokuvasarjasta Leevi Madetojan lapsuuden ja varhaisnuoruuden vaiheista Oulussa mieskuoromusiikin kautta tulkittuna

Sibelius-rahaston avustukset vuonna 2020

Suomen Säveltäjäin Sibelius-rahasto perustettiin vuonna 1945, ja se liittyy kiinteästi Suomen Säveltäjät ry:n päätehtävään, säveltäjien taloudellisen aseman turvaamiseen. Rahasto on itsenäinen, mutta sen hallituksen valitsee Suomen Säveltäjien syyskokous. Sibelius-rahasto on jakanut työskentelyapurahoja sekä vuodesta 1991 alkaen myös avustuksia sävellystilauksiin.

Vuonna 2020 Sibelius-rahasto täytti 75 vuotta. Apurahoja jaettiin yhteensä 91 000 €. Juhla-apuraha, 10 000 euroa, myönnettiin **Charles Morrow'lle** laajamuotoisen kamarimusiikkiteoksen säveltämiseen. Juhla-apurahan lisäksi rahasto myönsi sävellystilausavustuksia yhteensä 35 000 euron, työskentelyapurahoja yhteensä 32 000 euron sekä suomalaisen lyriikan ja librettojen kirjoittamiseen ja säveltämiseen tarkoitettuja Pegasos-apurahoja yhteensä 14 000 euron edestä.

JUHLA-APURAHA

Morrow, Charles
10 000 €
Kamarimusiikkiteos *24 TUNTIA 48 MINUUTISSA. Kesäarkea Karjalassa*
Libretto ja sanat: Maija-Leena Remes

SÄVELLYSTILAUSAVUSTUKSET

Marin, Risto-Matti
5 500 €
Konsertto pianolle ja kamariyhtyeelle
Säveltäjä: Alex Freeman

Bowery Trio
3 000 €
Kamarimusiikkiteos Bowery Triolle
Säveltäjä: Sauli Zinovjev

Hai-kvartetti
3 500 €
Kamarimusiikkiteos Hai-kvartetille
Säveltäjä: Matilda Seppälä

Duo Turunen–Madar
2 500 €
Kolmiosainen laulusarja *Autumn Songs*
Säveltäjä: Joel Järventausta

Helsingin kamarikuoron kannatusyhdistys ry
5 000 €
Teos elektronisesti muokatulle solistiselle lauluäänelle ja kamarikuorolle
Säveltäjä: Sami Klemola

Kumela, Petri
2 500 €
Teos sopraanolle ja kitaralle
Säveltäjä: Mioko Yokoyama

Maalismaa, Reeta; Nissi, Outi ja Salminen, Riina
3 000 €
Trio pianolle, viululle ja sellolle
Säveltäjä: Tuomas Kettunen

Pölönen, Juulia
2 500 €
Sävellys kahdelle kantelemuusikolle
Säveltäjä: Lara Poe

Suomen Mieskuoroliitto ry
3 000 €
Teos mieskuorolle
Säveltäjä: Lauri Mäntysaari

TEMA-kvartetti
2 500 €
Teos jousikvartetille
Säveltäjä: Roope Mäenpää

SÄVELLYSTILAUSAVUSTUKSET: KIRKKOMUSIIKKI

Satomaa, Tomi
2 000 €
Sävellys piano–urku-duolle
Säveltäjä: Olli Kortekangas

TYÖSKENTELYAPURAHAT

Enersen, Lasse 3 000 €
Hartikainen, Jarkko 5 000 €
Hille-Taskila, Sid 4 000 €
Hofmann, Heinz-Juhani 5 000 €
Nisula, Mikko 4 000 €
Pisto, Juha 3 000 €
Sainio, Mari 4 000 €

TYÖSKENTELYAPURAHAT: KIRKKOMUSIIKKI

Isomäki, Pauliina 2 000 €
Kerko, Harri 2 000 €

PEGASOS-RAHASTO

Heinonen, Lauri
3 000 €
Teksti Sami Klemolan sävellykseen Helsingin Kamarikuorolle
Säveltäjä: Sami Klemola

Hemming, Gunilla
3 000 €
Libretto för en ca 90-minuters opera om Amos Anderson
Tonsättare: Cecilia Damström

Räihälä, Osmo Tapio
3 000 €
Laulusarja sopraanolle ja soitinyhtyeelle (cor, vl, pf)
Sanat: Riina Katajavuori

Tavi, Henriikka
3 000 €
Käsikirjoitus ja teksti *Sokkelo*-paikkasidonnaiseen musiikkiteokseen
Säveltäjä: Tiina Myllärinen

Venho, Johanna
2 000 €
Libretto ei-näyttämölliseen musiikkidraamaan *Emmauksen tie*
Säveltäjä: Jyrki Linjama

Monta polkua säveltäjäksi

Sävellyspedagogiset hankkeet tulevaisuutta rakentamassa

Suomen Säveltäjät on viime vuosina ollut mukana toteuttamassa useita säveltämisen opetukseen ja pedagogiikkaan liittyviä hankkeita, joiden keskeisenä tavoitteena on tuoda säveltäminen kaikkien saataville. Hankkeissa kyse ei kuitenkaan ole pelkästään opettamisesta: pedagogiikkaa kehitettäessä pureudutaan samalla laajempiin kysymyksiin, esimerkiksi mielikuviin säveltäjyydestä ja yhdenvertaisuuden lisäämiseen. Hankkeet itsessään haastavat ja muuttavat käsitystä niin säveltäjän identiteetistä kuin ammattipoluista.

TEKSTI: **ANU AHOLA**, KUVAT: **MARKKU KLAMI**

Viime vuosina on tosiaan tapahtunut paljon! Vuonna 2017 käynnistyi Ääneni äärelle -hanke ja 2019 Yhdenvertaisesti säveltäen. Vuonna 2018 avattiin verkossa Opus 1 -aineistopankki, ja nyt siitä on saatu käännökset myös ruotsiksi ja englanniksi. Viime syksynä laadittiin lisäksi säveltämisen opetussuunnitelmasuositus taiteen perusopetukseen.

Vaikka ainoastaan Yhdenvertaisesti säveltäen -hankkeen keskeiseksi tavoitteeksi on alun perin kirjattu yhdenvertaisuuden lisääminen, pyrkivät kaikki hankkeet omalla tavallaan edistämään tasa-arvon, moninaisuuden ja saavutettavuuden toteutumista säveltämisen opetuksessa.

Seuraavassa hankkeisiin osallistuneet säveltäjä-pedagogit **Sanna Ahvenjärvi**, **Markku Klami**, **Minna Leinonen** ja **Riikka Talvitie** sekä Taideyliopiston Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen professori **Heidi Partti** kertovat hankkeista ja niiden tuloksista. Samalla he pohtivat, miltä näyttää säveltämisen opetuksen ja ylipäätään säveltäjän ammatin tulevaisuus Suomessa. Kaikki haastatellut ovat olleet mukana useammassa hankkeessa.

> "SÄVELTÄMISEN OPETUKSEN SISÄLLÖSTÄ JA TAVOITTEISTA ON HELPOMPI KESKUSTELLA, KUN NE ON KIRJATTU YLÖS."
> **- MINNA LEINONEN**

OSAAMISTA JA UUTTA OPETUSMATERIAALIA KENTÄLLE

Vuonna 2017 käyttöön otetuissa Taiteen perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa säveltäminen tuotiin ensimmäistä kertaa kiinteäksi osaksi musiikkioppilaitosten arkea. Ilouutinen toi mukanaan kuitenkin uuden haasteen: kaikista musiikkioppilaitoksista ei suinkaan löytynyt vielä säveltämisen opettajaa, eikä valmiuksia tai materiaalia säveltämisen alkuopetukseen ollut. Pitkälti näitä puutteita paikkaamaan luotiin Ääneni äärelle sekä Opus 1.

Hankkeista pisimpään käynnissä ollut Ääneni äärelle on kehittänyt musiikkioppilaitosten valmiuksia järjestää sävellysopetusta sekä avannut työllistymismahdollisuuksia säveltäjille. Se on tarjonnut säveltäjille pedagogista koulutusta ja lähettänyt tähän mennessä jo 35 säveltäjää 29 oppilaitokseen ympäri Suomea. Hankkeen myötä ammattisäveltäjien antama sävellysopetus on saanut jalansijaa musiikkioppilaitoksissa. Työn etenemistä ei ole pysäyttänyt edes pandemia – opetus on viimeisen vuoden ajan jatkunut etänä. Svenska kulturfondenin juuri myöntämän avustuksen myötä hanke voidaan ulottaa tänä vuonna ensi kertaa myös ruotsinkieliselle puolelle.

Yhteistyössä Mutes ry:n kanssa luotu Opus 1 – sävellyspedagogiikan aineistopankki puolestaan sisältää yli 90 harjoitustehtävää sekä artikkeleita säveltämisen alkuopetukseen liittyen. Verkkosivustolla on julkaistu myös Suomen Säveltäjien työryhmän laatima säveltämisen opetussuunnitelmasuositus taiteen perusopetusta varten.

Haastateltavat kertovat, että sävellysharjoitukset otetiin kentällä vastaan pääasiassa todella positiivisesti – ne paikkasivat onnistuneesti opetusmateriaalin huutavaa puutetta. Aivan aluksi tosin koko ajatus säveltämisen opettamisesta herätti varsinkin soitonopettajissa melkoisesti vastustusta. ”Se on ymmärrettävää”, toteaa Minna Leinonen. ”Uudistettujen OPSien tullessa uuden tiedon ja vaatimusten määrä oli opettajille yksinkertaisesti liian suuri.” Aluksi musiikkiopistoissa myös ihmeteltiin, pitäisikö kaikkien opettajien yhtäkkiä osata opettaa säveltämistä. ”Ei tarvitse”, Leinonen painottaa. ”Sen sijaan halusimme tarjota apua ja materiaaleja opettajille, jotka haluavat lisätä improvisointia ja säveltämistä opetukseensa.” Sanna Ahvenjärven kokemuksen mukaan pohjoisemmassa Suomessa opettajat olivat innostuneita alusta saakka. Vähän aremmatkin rohkaistuivat kokeilemaan sävellysharjoituksia viimeistään siinä vaiheessa, kun näkivät videoita iloisista lapsista sävellysharjoitusten parissa.

Markku Klamin mukaan sävellyspedagogisten hankkeiden yhtenä läpimurtona voidaan pitää sitä, että työnjakoa opetuksessa on selkiytetty. Soitonopettajat ovat huokaisseet helpotuksesta huomatessaan, ettei heidän tarvitse osata opettaa säveltämistä, vaan säveltäjät voivat tulla tässä apuun.

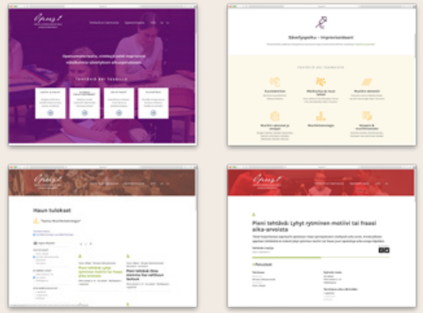
Nyt uutta taiteen perusopetuksen OPSia on jo ehditty sulatella ja kokeilla, ja säveltämiselle on alkanut löytyä tilaa. Opus 1 on herättänyt alusta asti kiinnostusta myös Suomen ulkopuolella, ennen kaikkea Pohjoismaissa, mutta myös esimerkiksi Japanissa, missä sen sisällöistä ja käytöstä opetuksessa on käynnistymässä tieteellinen tutkimus. Tulevaisuudessa sivustoa on tarkoitus täydentää säännöllisesti uusilla harjoituksilla, joita syntyy jatkuvasti esimerkiksi juuri Ääneni äärelle -hankkeen puitteissa.

Säveltämisen OPSin laajempi käyttöönotto oppilaitoksissa on vasta aluillaan. ”Toivomme, että erityisesti rehtorit perehtyisivät siihen, mutta korona on luultavasti hieman hidastanut tätäkin prosessia”, Ahvenjärvi toteaa. Yhtenä OPS-hankkeen tärkeimpänä antina hän pitää sitä, että sävellysopettajat eri puolilta Suomea

Ääneni äärelle

- vuodesta 2017 alkaen kehittänyt musiikkioppilaitosten valmiuksia järjestää sävellysopetusta
- tarjonnut säveltäjille pedagogista koulutusta ja työllistymismahdollisuuksia; vienyt 35 säveltäjää 29 oppilaitokseen ympäri Suomea
- saanut rahoitusta muun muassa SKR:n Pirkanmaan ja Uudenmaan rahastoista, MESistä, Teostolta ja Svenska kulturfondenilta.

Opus 1

- vuonna 2018 avattu sävellyspedagogiikan aineistopankki säveltämisen alkuopetusta varten
- sisältää artikkeleita ja yli 90 harjoitustehtävää sekä Suomen Säveltäjien työryhmän laatiman säveltämisen OPSin taiteen perusopetusta varten
- noin puolet materiaaleista julkaistu myös ruotsiksi ja englanniksi
- toteutettu yhteistyössä Mutes ry:n kanssa; saanut rahoitusta myös Suomen Säveltaiteen Tukisäätiöltä

opus1.fi

SUOMEN SÄVELTÄJIEN SÄVELLYSPEDAGOGISIA HANKKEITA

SANNA AHVENJÄRVI

Yhdenvertaisesti säveltäen

- 2019–2020 toteutettu opetus- ja tutkimushanke
- tavoitteena vaikuttaa myönteisesti taidemusiikin säveltämisen alan roolijakoihin, asenteisiin ja mielikuviin ja löytää pedagogisia lähestymistapoja, jotka voivat edistää moninaisuutta ja tasa-arvoa säveltämisen opetuksessa
- tarjonnut kahdeksalle opiskelijalle säveltämisen opetusta, mentorointia ja työpajoja
- yhteistyökumppaneita Suomen Säveltäjät ry, Sibelius-Akatemian sävellyksen ja musiikinteorian koulutusohjelma ja Music Finland ry; rahoittajia Martin Wegeliuksen muisto -säätiö, Musiikin edistämissäätiö (MES) ja Suomen Säveltäjät ry; osa Taideyliopiston taidekasvatuksen tutkimuskeskus CERADAssa tehtävää tutkimusta

Säveltämisen OPS

- syksyllä 2020 julkaistu Suomen Säveltäjien työryhmän laatima säveltämisen opetussuunnitelmasuositus taiteen perusopetusta varten
- sisältää myös sävellystunnin kulkua, sisältöä ja oppimiskäsitystä havainnollistavia animaatioita sekä opetuksen sisältöä yksityiskohtaisemmin avaavan taitotaulun

opus1.fi/opettamisesta

kokoontuivat yhdessä pohtimaan pedagogiikkaa. Seuraavaksi OPS halutaan päivittää vastaamaan toisen asteen tarpeita, jotta säveltäminen saataisiin pää- ja sivuaineeksi myös ammattiopintoihin. ”Oman kokemukseni mukaan säveltämisen OPS on tullut todella käytännön tarpeeseen: säveltämisen opetuksen sisällöstä ja tavoitteista on helpompi keskustella, kun ne on kirjattu ylös”, Leinonen lisää.

MIELIKUVIEN JA ROOLIMALLIEN MERKITYS

Vuonna 2019 käynnistynyt, yhteistyössä Taideyliopiston Sibelius-Akatemian kanssa toteutettu Yhdenvertaisesti säveltäen -hanke lähti liikkeelle siitä havainnosta, että jostain syystä nuoret naiset eivät hakeudu säveltäjän ammattiin yhtä suurella innolla kuin miehet, vaikka olisivat aiemmin harrastaneet musiikkia.

”Näin suurta kysymystä ei tietenkään yhdessä vuodessa tai projektissa ratkaista, mutta Yhdenvertaisesti säveltäen on ollut yksi tapa tehdä asia näkyväksi ja tehdä sille jotain”, toteaa hankkeen johtaja Heidi Partti. ”Ja kuten tutkimuksessa usein käy, myös tässä hankkeessa alun perin selväpiirteiseltä vaikuttava ilmiö on tarkemmin katsottuna osoittautunut varsin monimutkaiseksi verkostoksi, jonka toisiinsa liittyvät lonkerot ovat vasta pikkuhiljaa paljastumassa.” Myös hankkeen koordinaattori Riikka Talvitien mukaan jatkotutkimus on vähintään yhtä tärkeää kuin nyt päättynyt hanke.

”MIKÄLI HALUAMME ENEMMÄN MONINAISUUTTA, TARVITAAN MONIPUOLISIA ESIKUVIA JA MYÖS SÄVELTÄJÄN PERINTEISEN MALLIN HAASTAMISTA.”
- HEIDI PARTTI

Hankkeet ovat konkreettinen tapa saada eri tahot tekemään yhteistyötä. ”Tutkijana olen iloinnut siitä, että eri alojen asiantuntijat ovat näin kokoontuneet saman asian äärelle”, sanoo Partti. ”Itse asiassa kysymyksiin, joita käsittelemme, liittyy paljon asioita, jotka eivät ole suoranaisesti musiikkikasvatuksen fokuksessa, esimerkiksi alue- ja perhepolitiikka. Tosiasiassa olemme suurten ja kompleksisten yhteiskunnallisten asioiden äärellä, ja jatkossa tarvitaan myös intersektionaalisempaa lähestymistapaa.”

Partti kertoo, että tutkimushaastatteluiden alustavissa tuloksissa korostuu mielikuvien merkitys uravalintaan. ”Mielikuva säveltäjästä on hyvin sukupuolittunut ja yksilökeskeinen, ja siihen liittyy myös etninen ja luokkatausta. Mikäli haluamme enemmän moninaisuutta, tarvitaan monipuolisia esikuvia ja myös säveltäjän perinteisen mallin haastamista.”

Toinen tutkimushaastatteluissa esiin noussut kiinnostava asia on, että hankkeen opiskelijat pitivät erittäin tärkeänä vertaistukea. Kun myös opetustilanteet avattiin, nuoret saivat nähdä, miten muita opetettiin, sekä kuulla paitsi muiden tekemää musiikkia myös muiden puhetta musiikistaan.

”Vertaistuen merkityksen painottuminen vahvistaa sen, mitä musiikkikasvatuksen puolella jo tiedämme: oppiminen ja identiteetin rakentuminen eivät tapahdu pelkästään yksilön pään sisällä vaan yksilön ja ympäröivän yhteisön vuorovaikutuksessa”, Partti tiivistää.

SUVAITSEVAISUUDEN VOIMALLA, ILMAN TYYLIRAJOJA

Millä erilaisilla tavoilla yhdenvertaisuuden periaate sitten näkyi Yhdenvertaisesti säveltäen -hankkeen tarjoamassa opetuksessa tai kuului hankkeen aikana syntyneissä opiskelijoiden sävellyksissä? Näihin kysymyksiin vastasivat sähköpostitse hankkeessa opettaneet Sibelius-Akatemian sävellyspedagogiikan opetusharjoittelijat **Teemu Halmkrona** ja **Leevi Räsänen**.

”HANKKEEMME OVAT TUONEET SÄVELTÄJIEN PANOSTA PAREMMIN NÄKYVÄKSI”
- MARKKU KLAMI

”Opetuksessa yksi tärkeä asia oli ainakin meidän ohjaajien ja opettajien tarjoama esikuva: olemme moninainen joukko eri ikäisiä, eri sukupuolia edustavia sekä estetiikoiltamme ja kiinnostuksen kohteiltamme erilaisia säveltäjiä. Esimerkkiä diversiteetistä ovat osaltaan näyttäneet myös projektiin osallistuneet muusikot ja luennoitsijat”, kirjoittaa Räsänen. ”Säveltäjien tyylejä ei ole sävellystunneilla esteettisesti arvotettu, ja tähän on todella tietoisesti kiinnitetty huomiota. Se kuuluu varmasti syntyneessä musiikissa! Uskon, että tämä on osaltaan myös luonut osallistujille turvallista oloa ja lisännyt oman tyylin arvokkuuden tuntua, mikä taas on lisännyt motivaatiota säveltämiseen.”

”Minulle tärkein oivallus oli ehkä se, kuinka paljon itsekin opettajana voi oppia oppilaiden tekemistä kappaleista. Tämäkin on ehkä seurausta siitä, ettei mitään tyylirajoja ollut asetettu, mikä pakotti ajattelemaan oppilaiden sävellyksiä nimenomaan kyseisen oppilaan ja kappaleen lähtökohdista eikä yleisen tyyliin liittyvän viitekehyksen näkökulmasta. Tietynlainen projektista omaksuttu suvaitsevaisuus erilaisia näkemyksiä ja tulkintoja kohtaan on lisääntynyt kaikessa opetustyössäni, oli se sitten säveltämisen, sovituksen tai pianonsoiton opetusta”, kertoo Halmkrona.

Räsänen on myös pohtinut, kuinka monia asioita alitajuisesti opettajana oikeastaan arvottaakaan. ”Voisi sanoa, että se, mitä tyypillisesti pidämme käsityötaitona, on (lukuun ottamatta esimerkiksi soitettavuutta ynnä muita kvantifioitavissa olevia musiikillisia ilmiöitä) arvottavaa, jonkinlaiseen perinteeseen nojaavaa ja vertaavaa. Täytyykö näin olla ja jos, niin missä suhteessa ja asioissa? Milloin perinne tulee keksimisen ja innovoinnin tielle?”

MUUTOS ON KÄYNNISSÄ

”Kulttuurin ja taidemusiikin asema on tällä hetkellä huolestuttava sekä Suomessa että muualla”, Klami sanoo. ”Hankkeemme ovat tuoneet säveltäjien panosta paremmin näkyväksi, ja uskon, että niiden kautta pystymme vaikuttamaan toisenlaisen tulevaisuuden rakentamiseen.”

”Tärkeä viesti on myös se, että säveltäjän on mahdollista profiloitua hyvin monilla eri tavoilla. Tähän saakka meillä on vaikuttanut olevan vallalla käsitys, että opettava säveltäjä ei ole ihan niin hyvä säveltäjä”, Ahvenjärvi huomauttaa. Asenteet ovat toivottavasti muuttumassa – ja opettaminen tarjoaa säveltäjille myös ihan konkreettista työtä.

”Säveltäminen nähdään nyt avoimena, ulospäin suuntautuvana toimintana, jota voi myös harrastaa. Esimerkiksi Opus 1 -harjoituksilla on erittäin laaja kohderyhmä, ne sopivat säveltämisen ohjaukseen ja opetukseen, joka ulottuu peruskouluista musiikkioppilaitoksiin ja ryhmäopetuksesta aina yksilötunteihin tai itsenäiseen tutustumiseen”, Leinonen tiivistää.

Nykytilanteessa, jolloin säveltämisen opetus alkaa vähitellen tavoittaa eri koulutustasot, Talvitie näkee ongelmallisena pullonkaulana nimenomaan ammattiopinnot. ”Myös ammattitasolla tapahtuvaa opetusta ja sen materiaalia pitäisi päästä seuraamaan, analysoimaan ja tutkimaan”, hän sanoo. Klami peräänkuuluttaa sävellysopintoihin myös avoimempaa tiedonjakamista niin säveltäjän tulonmuodostuksesta kuin työnkuvasta.

Tekemistä on edelleen myös säveltämisen opetuksen alueellisessa tasa-arvossa. Korona-aikana vauhtiin päässyt etäopetus voisi tulevaisuudessa paikata alueellisia puutteita ainakin jossain määrin. Silti opiskelupaikkoja tarvitaan lisää eri puolille Suomea, ja taideaineiden kilpailukykyä ammattiopinnoissa olisi haastateltavien mukaan myös pikaisesti parannettava.

Haastateltavat näkevät, että kokonaisuudessaan nykyinen suunta on kuitenkin oikea. Mielikuvat säveltämisestä ja säveltäjyydestä ovat monipuolistumassa, ja suurempi muutos tapahtuu varmasti jo meidän sukupolvemme aikana. Leinonen on todistanut tätä muutosta viimeksi osallistuessaan neljäsluokkalaisten sävellysprojektiin koulussa: ”Kun oppilailta kysyttiin projektin alussa, kuinka moni on säveltänyt aiemmin, yli puolet viittasi!”

ANU AHOLA
Kirjoittaja vastaa Opus 1- ja Yhdenvertaisesti säveltäen -hankkeiden verkkosivujen toimittamisesta.

JAPANILAIS-SUOMALAINEN UUDEN MUSIIKIN YHDISTYS ON MERKITTÄVÄ TOIMIJA MAIDEN VÄLISTEN MUSIIKKISUHTEIDEN JA MUSIIKILLISEN YHTEISTYÖN EDISTÄJÄNÄ.

JAPAN FINLAND CONTEMPORARY MUSIC SOCIETY

SILTA SUOMALAISEN JA JAPANILAISEN MUSIIKIN VÄLILLÄ

Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlan kunniaksi järjestetyissä konserteissa kuultiin monipuolista ohjelmistoa ja esiintyjäkaartia.
© Japan Finland Contemporary Music Society

Suomalais-japanilaisella musiikillisella yhteistyöllä on pitkät ja monimuotoiset juuret. Säveltäjä-orkesterinjohtaja **Kōsaku Yamada** johti **Jean Sibeliuksen** musiikkia Tokiossa jo 1910-luvulla, minkä jälkeen musiikillista siltaa maiden välille ovat rakentaneet niin kapellimestari **Akeo Watanabe**, pianisti **Izumi Tateno** kuin säveltäjä **Pehr-Henrik Nordgrenkin** – lukuisten muiden muusikoiden, säveltäjien ja konserttijärjestäjien lisäksi. Ylisukupolvinen yhteistyö on parhaimmillaan versonut kulttuuristen ja kielellisten rajojen ylitse kurkottavina taiteellisina oivalluksina.

Tärkeä merkkipaalu yhteistyön syvenemiselle asetettiin vuonna 2010, jolloin Tokiossa perustettiin japanilais-suomalainen nykymusiikkiyhdistys Japan Finland Contemporary Music Society. Yhdistyksen perustajina ja puheenjohtajina toimivat Japanin kansainvälisesti tunnetuimpiin kuuluva nykysäveltäjä, aikoinaan Fluxuksessa mukana ollut **Toshi Ichiyanagi** ja perustamisen aikaan Suomen Tokion-suurlähetystön lehdistövirkamiehenä työskennellyt sellotaiteilija **Seppo Kimanen**.

Kun haastattelin Ichiyanagia syksyllä 2018 kirjaani *Japanilainen musiikki* (Gaudeamus, 2019) ja tiedustelin hänen näkemyksiään maiden välisen yhteistyön merkityksestä ja tavoitteista, hän näki Suomen hedelmällisenä maaperänä nykymusiikin ja laajemmin taidemusiikkikulttuurin vaalimiselle. ”Tuntuu, että Suomessa pidetään kulttuuria korkeassa arvossa. Tämän huomaa selvästi esimerkiksi yhteistyössä Suomen suurlähetystön väen kanssa. Suomen väkiluku on ehkä pieni, mutta juuri se voi olla maan vahvuus.”

Japanissa on kansainvälisesti arvostettuja muusikoita, kulttuurikeskuksia ja konserttitaloja – jopa siinä määrin, että Itä-Aasiaa on arveltu nykyään länsimaisen taidemusiikin vahvimmaksi alueeksi. Musiikkikulttuuri itsessään ei kuitenkaan ole Ichiyanagin mukaan universaali, sillä esimerkiksi Suomessa ja Japanissa paikalliset käytännöt poikkeavat toisistaan. ”Minua kiehtoo valtavasti suomalaisten joustavuus, joka näkyy myös nykysäveltäjien työssä. Tuntuu, että Suomessa mietitään aina, millaisella lopputuloksella kansa olisi mahdollisimman onnellinen tai miten taide voisi kehittyä parhaiten – siis tiedostetaan näiden asioiden tärkeys elämässä.”

POIKKITAITEELLISUUS JOHTAA UUDENLAISIIN KULTTUURISIIN LÖYTÖIHIN

Japan Finland Contemporary Music Societyn ydintoimintaan kuuluu konserttien järjestäminen. Säännöllisesti ilmestyvä jäsenlehti pureutuu suomalaisen ja japanilaisen musiikin nykypäivään ja historiaan, ja yhdistyksen järjestämät luennot luotaavat nykykulttuurin kiinnostavia ilmiöitä myös musiikin ulkopuolella. Koronaviruspandemian aikana tapahtumia ei ole voinut järjestää, mutta yhdistys on jatkanut lehtensä julkaisemista ja alkanut myös tuottaa verkkoon videoituja haastatteluja ja musiikkiesityksiä. Tämä edesauttaa kansainvälistä tavoitettavuutta.

Yhdistyksen jäsenistö edustaa monipuolisesti musiikin ja kulttuurin kenttää. Jäseninä on tietysti säveltäjiä ja muusikoita mutta lisäksi esimerkiksi kirjailijoita, musiikin kustantajia, sanomalehtien toimittajia ja gallerioiden omistajia. Haastattelussani Ichiyanagi pitikin monimuotoisen poikkitaiteellisen yhteistyön laajenemista toivottavana kehityksenä, sillä se johtaa myös uudenlaisiin kulttuurisiin löytöihin. ”Lännessäkin esiintyy mielestäni ajatus siitä, että omaa kulttuuriperintöä pitäisi ajatella uudella tavalla. Nähdäkseni kummassakin kulttuuripiirissä on alettu havaita, että silmät tulisi osata avata maailman kaiken kulttuurin arvolle – ei vain oman kehittämiselle sen omista lähtökohdista.”

Tieteen ja teknologian kehitykselle on viime vuosikymmeninä annettu huomattavaa painoarvoa, ja kehitys onkin ollut häkellyttävän nopeaa. Ichiyanagin mukaan tämä on sinänsä arvokasta, mutta samalla vaarana on, että kulttuurin kulmakiviin kuuluvat tai-

KOH OKABE

> ”KUMMASSAKIN KULTTUURIPIIRISSÄ ON ALETTU HAVAITA, ETTÄ SILMÄT TULISI OSATA AVATA MAAILMAN KAIKEN KULTTUURIN ARVOLLE.”
> – TOSHI ICHIYANAGI

de ja filosofia unohtuvat taustalle. Juuri tässä mielessä Suomi on Ichiyanagin mukaan poikkeuksellinen yhteiskunta. ”Suomessa elämä ja musiikki ovat samaa maailmaa. Tämä asia saa kaikkein eniten mielen rauhoittumaan Suomessa.”

YHDISTYS ON MYÖS TÄRKEÄ YHTEYSPISTE PERINTEISEN JAPANILAISEN MUSIIKIN JA LÄNSIMAISEN MUSIIKIN VÄLILLÄ.
– KYŌKO FUKUSHI

ANTTI AHTILUOTO

KOHTI SYVEMPÄÄ YHTEISTYÖTÄ JA YMMÄRRYSTÄ

Yhdistyksen toiminnanjohtajalla, pianisti **Kyōko Fukushilla** on pitkä ja monivaiheinen tausta suomalaisen musiikin parissa. Toimittuaan vuosien ajan pianonsoiton opettajana Lahdessa hän palasi vuonna 2010 Japaniin ja ryhtyi vasta perustetun Japan Finland Contemporary Music Societyn toiminnanjohtajaksi Ichiyanagin ja Kimasen kutsusta. Fukushi esittää säännöllisesti suomalaista pianorepertuaaria Sibeliuksesta nykymusiikkiin ja on julkaissut Japanissa myös suomalaisen musiikin levytyksiä.

”Japan Finland Contemporary Music Societyn päätavoitteina on levittää japanilaista ja suomalaista nykymusiikkia sekä vaihtaa tietoja ja näkemyksiä yhdistyksen jäsenten välillä. Nähdäkseni yhdistys on myös tärkeä yhteyspiste perinteisen japanilaisen musiikin ja länsimaisen musiikin välillä”, Fukushi pohtii. Yhdistyksen konserteissa onkin usein esitetty japanilaisille soittimille sävellettyä nykymusiikkia. Taannoin Suomen suurlähetystössä esimerkiksi kuultiin Ichiyanagin vuonna 2014 sellolle ja japanilaisessa hovimusiikissa käytetylle *ryūteki*-huilulle säveltämä teos, joka hakee kosketuspintaa kulttuurien välillä.

Fukushi pitää erityisen arvokkaana sitä, että yhdistyksen konsertit ovat johtaneet uudenlaiseen yhteistyöhön japanilaisten ja suomalaisten muusikoiden välillä. ”Kun säveltäjä **Juha T. Koskiselta** esimerkiksi pyydettiin luento esitykseen Suomen suurlähetystössä vuonna 2016, samassa tilaisuudessa buddhalainen munkki **Shōei Suehiro** esitti shōmyōta eli buddhalaista rituaalilaulua. Tämän jälkeen shōmyō on vaikuttanut Koskisen sävellyksiin, ja hän on opiskellut Japanissa buddhalaista laulua Suehiron oppilaana.”

Vaikutteet kulkevat yhdistyksen kautta kumpaankin suuntaan. Yhtenä mieleenpainuvimmista esimerkeistä erilaisten musiikkityyppien kohtauspisteestä Fukushi mainitsee Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlan kunniaksi järjestetyn tapahtumakokonaisuuden ”2017 Finland 100 Music History”, joka toteutettiin yhteistyössä Sibeliusseuran ja Japanin kanteleseuran kanssa. Useasta konsertista ja symposiumista koostuneessa kokonaisuudessa enimmäkseen japanilaiset muusikot esittivät yhtä lailla kantelemusiikkia, Sibeliusta kuin japanilaista ja suomalaista nykymusiikkiakin.

Moni suomalainen säveltäjä olisi epäilemättä iloinen mahdollisuudesta esitellä teoksiaan Japanissa. Tämä kuitenkin edellyttää jonkinlaista kontaktia maahan. Miten suomalainen voisi saada työtään esille Japanissa? ”Japanissakin on todennäköisesti monia ihmisiä, jotka haluavat soittaa suomalaisia teoksia”, Fukushi pohtii. ”Voimme miettiä yhdessä, mitä yhdistys voisi tehdä. Voisimme esimerkiksi suunnitella konserttia suomalaisten säveltäjien kanssa ja levittää sitä videona.”

Tässä palataankin yhdistyksen ydintoimintaan: yhteistyöhön suomalaisten ja japanilaisten välillä. Fukushi pitää Suomen ja Japanin välisiä musiikillisia suhteita vahvoina, mutta ennen kaikkea hän toivoo niiden laajenevan jatkossakin. ”Erinäisiä henkilökohtaisia yhteyksiä on kyllä paljon, mutta toivoisin, että kansojen välille syntyisi vielä vahvemmat siteet. Uskon, että tämä johtaisi keskinäisen kansainvälisen ymmärryksen syvenemiseen kummassakin maassa – ei vain musiikin piirissä vaan myös laajemmin.”

LASSE LEHTONEN
Kirjoittaja on japanilaiseen musiikkiin erikoistunut tutkija Tokion yliopistossa.

Tutustu Japan Finland Contemporary Music Societyn toimintaan:
jfcms.org

ANTTI KANGASSALO

Päätoimittajalta

Elävää vuorovaikutusta

Opetus- ja kulttuuriministeriö kysyi taiteen ja kulttuurin kentältä helmikuussa 2021, miten koronapandemia on vaikuttanut työskentelyyn ja toimentuloon. Kyselyyn tulleet musiikin alan vastaukset kertoivat synkästä tilanteesta ja koetusta arvostuksen puutteesta, mutta yksi hyväkin puoli tunnistettiin: ala on yhtenäistynyt ennen näkemättömällä tavalla. Kriisi on vaikuttanut kaikkiin genrestä ja sektorista riippumatta, ja yhteiseksi päämääräksi on noussut pyrkimys nostaa kulttuurin arvostusta ja tehdä sen tilannetta aiempaa näkyvämmäksi.

Koko alalle keskeisen elementin, elävän musiikin romahtaminen on konkreettisesti osoittanut sen, miten riippuvaisia alan toimijat lopulta ovat toisistaan ja muusta yhteiskunnasta. Nykysäveltäjillä on tässä ekosysteemissä erityinen rooli. He tuovat kentälle uudistumista ja luovuutta, joskus jopa radikaaleja taiteellisia tekoja. Rooli ei rajoitu vain säveltämiseen, vaan monet toimivat luottamus- ja johtotehtävissä, opettajina, kirjoittajina ja monissa muissa keskeisissä tehtävissä.

Jotta nykymusiikki olisi osa soivaa kulttuuria, kumppaneiksi tarvitaan muitakin. Tarvitaan rahoittajia ja teosten tilaajia, konserttien järjestäjiä ja nykymusiikin puolesta puhujia. Tarvitaan musiikkia välittäviä instituutioita, nykymusiikista inspiroituvia muusikoita sekä yleisöä, joka on valmis kuuntelemaan. Elävä taide syntyy vuorovaikutuksessa varsin laajan taidemusiikin kentän kanssa, ja edellytyksiä sille luodaan vielä laajemmassa yhteiskunnallisessa yhteistyössä. Koronaaikaan on huomattu, että keskeisiä toimijoita voivat olla myös aluehallintovirastojen virkamiehet.

Elävä nykymusiikkikulttuuri tarvitsee myös näköaloja tulevaisuuteen. Näitä syntyy esimerkiksi tässä lehdessä esiteltyjen sävellyspedagogisten hankkeiden kautta. Hankkeiden arvo ei ole pelkästään uuden säveltäjäsukupolven tai yleisön kasvattamisessa, vaan laajemmin luovan taiteen ymmärryksen välittämisessä ja säveltäjän työn tutummaksi tekemisessä. Tällä puolestaan voi olla suuri merkitys sille, miten taiteesta ja kulttuurista tulevaisuudessa ajatellaan.

Tässä lehdessä pulpahtelee esiin ajatus vuorovaikutuksesta ja yhteistyöstä, oli kyse sitten opettamisesta, kansainvälisistä verkostoista tai toimintaympäristöstä yleisemmin. Vuorovaikutus tapahtuu rajapinnoilla, jotka arkipäivän toiminnassa ovat usein itsestään selviä. Kyseenalaistuessaan ne kuitenkin tulevat näkyviksi, kuten koronakriisissä matkustamisen vaikeutuessa tai kilpailun kiristyessä. Esteiden ylittäminen ei aina ole helppoa, mutta onneksi ratkaisujakin haasteisiin alkaa jo löytyä.

Toisaalta rajapintojen kyseenalaistuminen voi tuottaa uudenlaista yhtenäisyyttä erilaisten toimijoiden kesken. Paitsi musiikkialan kokonaisuus myös säveltäjäkenttä itsessään on moninainen, mikä näkyy kiinnostavasti myös tässä lehdessä esitellyissä yhdistyksen uusissa jäsenissä. Lähtökohdat saattavat olla eri genreissä ja eri maissa, mutta yhteistä on halu ja kyky toimia osana samaa kenttää.

Moninaisuuksista koostuva yhtenäisyys oli myös sitä, mitä opetus- ja kulttuuriministeriön kyselyyn musiikin alalta vastanneet taiteilijat, freelancerit, yrittäjät ja muut alalla työskentelevät toivoivat. Erilaisten toimintatapojen ymmärtämistä, monenlaisuuden tunnistamista, mutta samalla myös yhteistä uskoa kulttuurin itseisarvoon.

MERJA HOTTINEN
Kirjoittaja on Music Finlandin tutkimuspäällikkö ja musiikintutkija.

Suomen Säveltäjät: Uudet jäsenet

x8

Uusien jäsenten laajemmat esittelyt voit lukea verkkosivuiltamme
composers.fi

*

Petros Paukkusen esittely julkaistaan Kompositiossa 2/2021.

HEIDI PIIROINEN, HS

MIKKO HASSINEN

Pidän itseäni avarakatseisena säveltäjänä, joka tekee suurimman osan musiikistaan jazzmuusikoille. Miksi niin? Varmaan siksi, että jazzmusiikin koulutuksen lisäksi usein koen ilmaisuni parhaiten välittyvän sellaisten soittajien avustuksella, jotka ovat jazzimprovisaation ammattilaisia. Pidän valtavasti yllätyksen tunteesta, jonka koen, kun säveltämästäni materiaalista löytyy jotain odottamatonta taitavan improvisoijan tulkitsemana.

Sävellystapani muuttuu teoskohtaisesti. Pidän kuitenkin kovasti syklisestä prosessista, joka toteutuu selvimmin tehdessäni elektroakustista musiikkia. Siinä säveltäminen toistaa kiertoa, jossa nuotinnettu alkutila taltioidaan soittajiston kanssa, siitä syntyvä materiaali siirtyy työpöydälle ja prosessoinnin ja komponoinnin myötä se palaa taas nuotinnettavaksi ja uudelleen taltioitavaksi tai esitettäväksi.

Tietokoneavusteinen akustisen ja sähköisen äänen yhdistäminen on kiintoisin ja viehättävin osa oman soinnin etsimistä. Samalla koen, että pystyn taiteilijana olemaan linkki menneisyyden ja tulevaisuuden välissä.

KOLME TEOSTA

Traveller **(2008)**
Albumi, Texicalli (TEXCD 095)

Transatlantic Protocol **(2015) sopraanolle, elektroniikalle ja ensemblelle**
Albumilta *Jazz for Utopia*,
Fiasko Records (FRCD 73)

Illalla **(2019) naiskuorolle ja elektroniikalle**
Teksti: Harry Salmenniemen teoksesta *Yö ja lasi.*
Kantaesitys 21.10.2019, Naiskuoro KYN,
joht. Kaija Viitasalo, Ritarihuone, Helsinki.

BROADWAY STUDIOS

LARA POE

Lara Poe on suomalais-amerikkalainen säveltäjä. Viime syksynä hän osallistui Sinfonia Lahden Sibelius-Festivaalin Taimitarhaan mentorinaan **Sebastian Fagerlund**. Poe oli Patricia Plum Wilde Composition Fellow Tanglewood Music Centerin yhteydessä vuonna 2019 ja edusti Suomea Ung Nordisk Musik 2019 Piteåssa. Vuonna 2018 Poe osallistui London Symphony Orchestran Panufnik Scheme ohjelmaan, ja tätä ennen hän on osallistunut muun muassa ICon Artsin taiteilijaresidenssiin Transylvaniassa vuonna 2018 ja Britten-Pears Young Artist Programmeen vuonna 2017.

Poe on saanut useita palkintoja, viimeisimpänä vuoden 2020 Theodore Holland Intercollegiate Composition Prize. Vuonna 2017 hän oli ensimmäinen naispuolinen BMI Student Composer Awardsin William Schuman Prize -palkinnon voittaja, ja vuonna 2016 hänelle myönnettiin the American Prize in Chamber Music Composition, Student Division.

Poen viimeaikaiseen toimintaan kuuluvat tilausteos Flux Quartetille sekä tilausteos kanteleduo **Eija Kankaanrannalle** ja **Juulia Pölöselle**. Poe suorittaa tohtoriopintojaan King's College Londonissa **George Benjaminin** ja **Silvina Milsteinin** johdolla.

larapoe.com

KOLME TEOSTA

Kaamos
sinfoniaorkesterille
Kantaesitys 17.9.2020, Sinfonia Lahti, joht. Dima Slobodeniouk, Sibeliustalo, Lahti.

Noctilucous
sinfoniaorkesterille
Kantaesitys 25.3.2019, London Symphony Orchestra joht. Francois Xavier-Roth, St. Luke's, London.

The Fermi Paradox
Kamarioooppera
Kantaesitys 12.5.2018, Royal College of Music Britten Theatre, RCM oppilaita, joht. Natalie Murray Beale, ohjaajana Bill Bankes-Jones.

OLLI MOILANEN

Kun musiikki todella resonoi minussa, tuntuu että todellisuuden lait ovat toiset ja aika lakkaa olemasta. Tuntuu kuin ruumiini olisi painoton, ja koko olemiseni virtaisi vapaana soivassa tilassa. Parhaimmillaan, ihmeellisimmillään tämä kokemus on silloin kun soittajat, elävänä samassa ajassa ja paikassa, jakavat tämän valtavan mahdottoman hetken kanssani, kannatellen sitä. Muu kuin kuultu sumenee, mieli saattaa väreillä, silmissä tuikkivat jälkikuvat ja suljettujen luomien tumma oranssi. Mitä banaaleimmat ilmaisut tulevat mieleen, kuten jesss, mmm. Muuta ei yksinkertaisesti mahdu muotoutumaan musiikilta.

Olen huomannut, että se minkä tulkitsen merkittäväksi kuulemassani musiikissa, pakenee minua. Kun asettelen säveliä nuoteiksi, merkitys ei vaikuta olevan sama tuttu, vaan jotain muuta. Sävellän tutustuakseni tähän omalakiseen olioon: löytääkseni, muistaakseni, kuullakseni uudelleen jotain, jonka kadotin, mutta jonka olemassaolosta minulla on aavistus.

KOLME TEOSTA

Väylät (2020) orkesterille
Kantaesitys 17.9.2020, Sinfonia Lahti,
joht. Dima Slobodeniouk, Sibeliustalo, Lahti.

Ruskan värjäämät lehdet (2017)
sekakuorolle ja lausujalle Ryokanin runoihin
Jyväskylän Musica-kuoron 50-vuotisjuhlatilaus syksyllä 2017. Myös Helsingin kamarikuoro esitti teoksen syksyllä 2018 Nils Schweckendiekin johdolla Pohjoismaisilla musiikkipäivillä Amos Rexissä.

Rain dance (2019) vaskikvintetille
Kantaesitys 20.10.2019, Nynorsk Messingkvintett,
Korvat auki -konsertti, Balderin sali, Helsinki.

MINTTU SAARNI

LAURI PORRA

Hei, olen säveltäjä Helsingistä. Taustani on niin klassisessa kuin niin kutsutussa kevyessäkin musiikissa. Aloitin kuusivuotiaana sellonsoiton opinnoilla, ja murrosiän myötä vaihdoin klassisen heavy metaliin ja jazziin ja sellon sähköbassoon.

Orkesterimusiikin äärelle palasin elokuvamusiikin kautta. Olen säveltänyt musiikin kahdeksaan pitkään elokuvaan ja läjään tv-sarjoja ja mainoksia. Ensimmäinen isompi orkesteriteokseni oli *Entropia*-konsertto bassokitaralle ja orkesterille (2015), ja toimin teoksessa itse solistina. Tämän lisäksi olen säveltänyt enemmänkin konserttimusiikkia orkestereille sekä kamarimusiikkia.

Monialainen taustani seuraa minua työssäni. Yhdistelen mielelläni vaikutteita eri puolilta musiikin maailmaa ja teen mieluusti yhteistyötä eri taidealojen ja esimerkiksi tutkijoiden kanssa. Viime aikoina olen myös innostunut tekemään erilaisia site-specific-teoksia, kuten ääni-installaatioita.

Vierastan genreajattelua ja minua kiinnostaa taiteissa totuttujen rakenteiden haastaminen ja uudenlaiset synteesit sekä dialogi erilaisten tyylilajien ja estetiikkojen välillä. On ilo saada liittyä Suomen Säveltäjiin ja odotan mielenkiinnolla uusia tuttavuuksia ja kukaties myös yhteispuuhia.

lauriporra.com

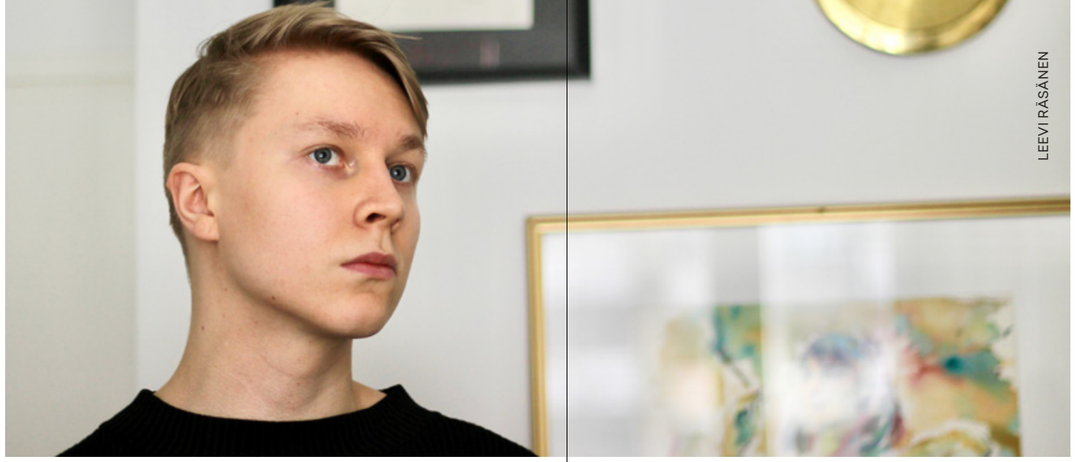
JARMO KATILA

KOLME TEOSTA

Entropia (2015)
Konsertto bassokitaralle ja orkesterille
Kantaesitys 2015, Sinfonia Lahti. Muita esityksiä mm. New Bedford Symphony Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra, Oulun kaupunginorkesteri.
Levytetty ja julkaistu BIS-levymerkillä vuonna 2018.

Aineen ja Ajan messu (2018)
sinfoniaorkesterille, ensemblelle, kuorolle, kertojalle ja laulajalle
Vantaan Viihdeorkesterin tilausteos orkesterin 70-vuotisjuhlakonserttiin. Taltioitu 2019 Helsingin Juhlaviikoilla (Yle Areena), levytetty vuonna 2020, ei vielä julkaistu.

Cabins & Hideouts (2019)
Sarja kamariyhtyeelle, orkesterille tai installaatioksi
Kantaesitys kesällä 2020 Savoy-teatterissa. Toteutettu myös installaatiomuotoisena Unelmien Heinola -festivaalilla 2020.

LEEVI RÄSÄNEN

LEEVI RÄSÄNEN

Kulttuurilla on ollut poikkeuksellisen merkittävä rooli perheessämme. Olen ollut etuoikeutettu päästessäni pienestä lapsesta saakka kokemaan taide-elämyksiä kaikilta taiteenaloilta säännöllisesti. Lapsuudessa Savonlinnan Ooppera-juhlat olivat kesieni kohokohta. Matka oopperaan kävi Enonkoskelta, mistä olen kotoisin.

Vanhempieni tuki ensin musiikkiharrastukselle ja myöhemmin uralle on ollut minulle tärkeintä tässä maailmassa, enkä ilman heidän vankkumatonta tukeaan totta puhuen olisi varmasti elossa, saati tässä pisteessä säveltäjänä.

Aloin lukioaikana kärsiä vakavista mielenterveysongelmista, jotka veivät minut työkyvyttömäksi. Muun hoidon ohella sain tukea säveltämisestä ja soittamisesta. Nykyään voin pääosin hyvin, mutta tietynlainen terapeutin rooli teoksilla yhä on. Teokseni liittyvät siksi useimmiten ihmisenä olemiseen, erityisesti ihmismieleen ja tunteisiin. Minulla ei ole erityisiä esikuvia, sillä en useinkaan ajattele musiikkia tykkään/en tykkää -akselilla. Kaikki musiikit osoittautuvat minulle sitä mielenkiintoisemmiksi, mitä paremmin niitä ymmärrän – tässä on jotain, mistä oppia voisi ottaa useampaankin yhteyteen.

leevirasanen.com

KOLME TEOSTA

Puluseni (2021) sopraanolle ja theorbille
Kantaesitys myöhemmin vuonna 2021, Linnéa Sundfær Casserly ja Kaisamaija Uljas.

Virynttäytymistä (2020)
sinfoniselle puhallinorkesterille
Kantaesitys 24.9.2020, Helsingin Poliisisoittokunta, joht. Erle Kont, Paavo-sali, Musiikkitalo, Helsinki.

the impossibility of committing to this (2019) kitaratriolle
Kantaesitys 20.9.2020 Kitara Nova 2020 -festivaalilla Hietsun Paviljongissa, Antero Pellikka, Henrik Holmström ja Teuvo Taimioja.

JANNE SALMENKANGAS

Ensimmäinen sävellykseni on vuodelta 1990, jolloin olin kuuden vanha. Laulussa lauletaan: ”Nalle maistaa hinajaa / se on hänen lempiruokaa / kyllä hänelle mustikatkin käy / mutta hinaja on ihanaa!”. Tuolloin, muskarissa leikkiessäni, mustia palleroita paperille raapustaessani, en olisi arvannut, että olen jonain päivänä ammattisäveltäjä.

Musiikillinen polkuni on kulkenut Seinäjoelta, Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistosta, Jyväskylän yliopiston musiikkikasvatuksen, Sibelius-Akatemian Kuopion kirkkomusiikin kautta Tampereen ammattikorkeakoulun TAMKin sävellysopintoihin. Parhaillaan olen Harjun seurakunnan kanttori ja opiskelen laulupedagogiikkaa TAMKissa. Säveltäjäminäni muotoutumiseen ovat vaikuttaneet opettajani **Pekka Kostiainen**, **Adam Vilagi**, **Jouni Kaipainen** ja **Paavo Korpijaakko**, jonka johdolla opiskelin suurimman osan säveltäjän ammattiopinnoistani.

Toivon, että säveltäjän työni vie minut mahdollisimman monipuolisesti musiikin maailmaan ja saan oppia lisää musiikista. Erityisesti ihmisääni kaikissa muodoissaan kiehtoo minua.

jannesalmenkangas.com

KOLME TEOSTA

Maria (2020)
kolmenäytöksinen oratorio viidelle solistille, sekakuorolle, orkesterille ja uruille
Kantaesitys 26.3.2022.

Ensimmäinen päiväkirja (2018)
laulusarja tenorille ja pianolle
Kantaesitys 9.11.2018,
Heikki Hattunen ja Collin Hansen.

Toccata Agbadja (2019)
sooloteos uruille
Kantaesitys 22.8.2019
Tampering-festivaalilla, Esa Toivola.

VILLE-VEIKKO HEINONEN

MARIA KISELEVA

MATTI PAKKANEN

Jo varhaislapsuudessani kodissani soi musiikki, kun vanhemmat sisarukseni harjoittelivat viulun, huilun, trumpetin, klarinetin ja fagotin soittoa. Oma musiikkiharrastukseni alkoi viisivuotiaana pianolla, ja seitsenvuotiaana aloitin musiikkiopiston sello pääaineenani. Samana vuonna kirjoitin *Amadeus*-elokuvan innoittamana ensimmäiset tahdit trillejä ja juoksutuksia nuottipaperille ja haaveilin ensi kertaa säveltäjäksi tulemisesta.

Myöhemmin laulun ja kuoronjohdon opintojen jälkeen aloin opiskella sävellystä **Manfred Stahnken** johdolla Hampurin Musiikkikorkeakoulussa, josta valmistuin sävellyksen maisteriksi. Sävellystyöhöni ovat vaikuttaneet muun muassa **Heiner Rulandin** ajatukset musiikin fenomenologiasta ja mikrotonaliikasta, **György Ligeti**, jonka henki vielä vahvasti leijuu Hampurin Musiikkikorkeakoulun yllä, ja toisaalta venäläiset säveltäjät, erityisesti **Sofia Gubaidulina**. Pitkän ulkomailla asumisen jälkeen (Ruotsin Järna, Hampuri, Pietari) olen taas rantautunut Suomeen.

KOLME TEOSTA

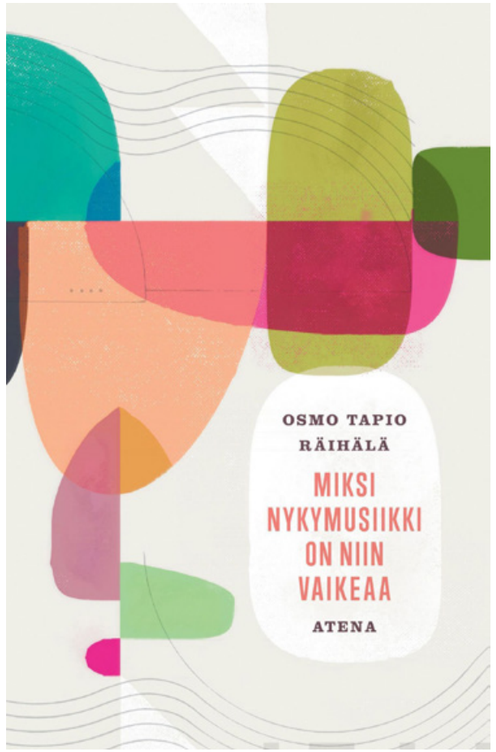
Akasha (2015) suurelle ensemblelle
Kantaesitys 30.10.2015, Hampurin MKK, Saksa.

Parlando (2016) alttosaksofonille
Kantaesitys 27.1.2017, Sage Gateshead, Iso-Britannia.

马头娘 *Mǎ Tóu Niáng* (2017) guzhengille, erhulle ja kamariorkesterille
Kantaesitys 22.11.2017, Shanghai Symphony Hall, Kiina.

KIRJANURKKA

Pohdintoja taidemusiikin marginaalisesta asemasta

Osmo Tapio Räihälä:
Miksi nykymusiikki on niin vaikeaa
Jyväskylä: Atena Kustannus Oy, 2021

Säveltäjä **Osmo Tapio Räihälän** uutuus *Miksi nykymusiikki on niin vaikeaa* on tervetullut lisä nykymusiikkia käsittelevään suomenkieliseen kirjallisuuteen. Räihälä yhdistelee kirjassaan leppoisaa yleistajuista jutustelua, sivistävää esitelmöintiä, filosofisia pohdintoja, taideteorioita ja omaelämäkerrallisia muisteluja.

Kirjan alku esittäytyy todella laajana ”klassisen” musiikin yleisesityksenä. Sujuvalla otteella kirjoitettu tarinointi etenee hiljalleen historiasta kohti nykyisyyttä. ”Klassinen musiikki” -määritelmää kartoittava laaja avausluku kertaa totuttua länsimaisen taidemusiikin historian kurssisisältöä. Vähitellen käydään käsiksi myös nykyajassa sävellettyyn musiikkiin ja aletaan pohtia syy–seuraus-ketjuja siinä prosessissa, jossa nykytaidemusiikki on ajautunut marginaaliseen asemaansa.

Taide on Räihälälle salaperäistä ja selittämätöntä ja musiikki sen kruunu. ”Jos siis yksi kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, niin yksi sävel kertoo enemmän kuin tuhat kuvaa.” Nykymusiikin ymmärtäminen ei ole Räihälän mielestä ongelma. ”Ainoa merkityksellinen asia on kokemus. Miten musiikki vaikuttaa? Innostaako se, herättääkö kiinnostuksen, yllättääkö myönteisesti? Jos vastaus on kyllä, niin olet ’ymmärtänyt’ musiikin tuon kokemuksen kautta”, Räihälä summaa. Omimmillaan Räihälä on kirjoittaessaan arkisen yksinkertaisesti ja suoran rehellisesti omasta näkökulmastaan: ”Kun kuulen musiikkia, joka tuottaa minulle fyysisiä hyvän olon värinöitä, valpastun heti: onko tässä musiikissa jotain sellaista, jonka voin nyysiä omaan käyttööni?”.

Kuitenkin aika niukanlaisesti uutta tietoa tuo Räihälän uutuus esimerkiksi verrattaessa sitä **Paul Griffithsin** *Musica nova* -suomennokseen ja **Lauri Otonkosken** toimittamaan *KLANG – uusin musiikki* -esseekokoelmaan. Näiden 1991 ja 1992 julkaistujen kirjojen sisällön kertauksen sijaan olisi ollut mahdollista keskittyä painokkaammin nimenomaan 2000-luvulla sävellettyyn musiikkiin. Sitä Räihälä käsittelee oikeastaan vasta aivan kirjan loppupuolella.

> ”OMIMMILLAAN RÄIHÄLÄ ON KIRJOITTAESSAAN ARKISEN YKSINKERTAISESTI JA SUORAN REHELLISESTI OMASTA NÄKÖKULMASTAAN.”

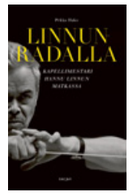
Nykymusiikin vaikeuden toistaminen on yksi sinnikkäimpiä kliseitä. Onko nyt niin, että se kaikkein suosituin, yli genrerajoja kuulijoita tavoittava ja koskettava nykymusiikin osa ei vieläkään kelpaa oikeaksi nykymusiikiksi? Esimerkiksi **Pärtin**, **Tavenerin** tai **Góreckin** ”uushurahtaneen” (Räihälän ilmaus) musiikin suosion Räihälä selittää pitkälti tekijöiden uskonnollisilla kytköksillä. Se, miten vaikkapa jälkiminimalismi on fuusioitunut muun muassa popin, ambientin ja elokuvamusiikin kanssa tuoreella tavalla nimenomaan 2000-luvulla, jää myös tyystin käsittelemättä.

Jääkin lukijan arvioitavaksi, puhuuko Räihälä siitä, mihin kirjan otsikko viittaa: nykymusiikista.

Miksi nykymusiikki on niin vaikeaa on puheenvuoro taiteen, taiteentekijöiden ja taidemusiikin puolesta. Näitä tärkeitä puheenvuoroja ei tietenkään voi tässä ajassa liiaksi olla. Aina on tilausta ja tilaa tuoreille näkökulmille, mielipiteille ja keskustelulle.

AKI YLI-SALOMÄKI
Kirjoittaja on vapaa säveltäjä ja musiikkitoimittaja.

LISÄÄ LUETTAVAA

Pekka Hako: Linnunradalla. Kapellimestari Hannu Linnun matkassa. Bazar, 2021.
Kapellimestari Hannu Linnun lähikuva, jossa käsitellään Linnun työtä ja elämänkulkua sekä hänen ajatuksiaan musiikista, säveltäjistä ja musiikkikulttuurista.

”Tuloksena on virkistävä sekoitus elämäkertaa, matkakirjaa, kapellimestarin työn kuvausta sekä Linnun (ja Hakon) mielipiteitä, näkemyksiä ja kokemuksia.” – Hanna Isolammi, Muusikko 2/2021.

Eero Hämeenniemi: Napolista etelään. Basam Books, 2021.
Säveltäjä ja kirjailija Eero Hämeenniemi kirjoittaa uudessa kirjassaan Italian eteläisimmästä osasta, Il Mezzogiornosta, Keskipäivän maasta, sen kulttuurista ja historiasta.

”Hämeenniemi matkailee myös muun muassa Etnan huipulla ja vulkaanisilla Liparisaarilla. Hänen kuvauksensa retkiltä ovat eläviä. On aivan erikseen mainittava, että tässä on matkakirjailija, joka *osaa kirjoittaa.”* – Kirja ja keittiö -blogi, 28.3.2021.

Tommi Uschanov: Kuinka musiikkia käytetään. Teos, 2020.
Tietokirjailija Tommi Uschanovin esseekokoelma käsittelee musiikin käyttötarkoituksia historiassa ja nykypäivässä.

”Kirja on sanalla sanoen innoittunut puheenvuoro kaikenlaisten kuviteltavissa olevien musiikkisuhteiden puolesta.” – Kaarina Kilpiö, Agricola, Suomen humanistiverkko, 15.12.2020

Uudet levyt ovat kuorojen juhlaa

Suomalaisen uuden musiikin levyttäjinä loistavat tällä kertaa kuorot. Poikkeusajan merkkejä on ilmassa: orkesterilevyjä ei ole yhtäkään, ja omakustanteisia julkaisuja on peräti neljä.

HELSINGIN KAMARIKUORO HARTAANA JA KREISINÄ

Nils Schweckendiekin johtama Helsingin kamarikuoro jatkaa tiivistä levytystahtiaan kahdella uutuudella (BIS ja Alba). **Alex Freemanin** hieno sielunmessu *Under the Arching Heavens* (2018) valmistui Suomen sisällissodan 100-vuotismuistoksi. Latinankieliset requiem-tekstit saavat seurakseen **Kiven, Södergranin, Siegfried Sassoonin, Kajavan** ja **Whitmanin** säkeitä. Harras varmaotteinen kiireettömyys antaa kuulijalle mahdollisuuden syventyä yksityiskohtiin, kuten päätösosan *O Years and Graves!* laveina väreileviin harmonioihin. Levyn toinen teos, *A Wilderness of Sea* (2016), on yleisilmeeltään oikukkaampi.

Sampo Haapamäen *Maailmamaa* (2010) 16 laulajalle ja äänitiedostoille on vimmaisen kreisi taidonnäyte. Säveltäjän runo, jossa ”runnoutuneet lihat maistelevat palanutta nahkaa”, esiintyy sekä äänitiedostoilla 14 kielellä että kuoron tekstinä, milloin tiiviinä satsina, milloin kiekuvina tai valuvina eleinä. Sekaan mahtuu otteita kansallismielisistä lauluista ja Radion kamarikuoron lakkauttamisen kirvoittama kirous. **Antti Auvisen** ote on vähintään yhtä anarkistinen ja äänen tuottamisen tavat vielä omituisempia. Sota-aiheisessa *Obviously foreign infantry* -teoksessa (2017) propaganda kohtaa dadan, ja *on, -ne, -ni* -teoksessa (2010) laulajat röhkivät, kinastelevat ja soittavat esineitä. Kiven runon vikisemisessä on pyhäinhäväistyksen tuntua.

DISKANTTIKUOROT KUNNOSTAUTUVAT

Jyväskyläläisen lapsikuoro Vox Aurean *Pato*-levyllä (Alba) kuullaan kuoron kantaesittämiä teoksia. Taitoa ja raikasta sointia riittää, ja aiheet – yksinäisyys, yhteisöllisyys – ovat erityisen ajankohtaisia. Uutuudet voisivat joskus olla musiikillisesti haastavampiakin, mutta toisaalta tilaa jää letkeälle rytmi-ilmaisulle (**Aili Järvelän** *Pato*, 2017) ja improvisaatiolle (**Antti Kleemolan** *Kuulun*, 2020). Kuoron johtajan **Sanna Salmisen** kaksi teosta, *About People and Loneliness* (2011) ja *Like Me* (2014), olisivat ansainneet terävämmät tekstit. **Olli Moilasen** *I never saw...* (2018) soi hohtavasti, ja **Veera Lummin** *Taivaalla on tilaa* (2018) hyödyntää kuoron koko rekisteriä.

Naiskuoro Kaari-ensemblen esikoislevy *Lasimaalaus* sisältää perinteistä laulutapaa suosivaa nykymusiikkia. Kuoro laulaa **Saara Aittakummun** johdolla varmasti ja kirkkaasti, ylärekisterissä paikoin hieman terävästi. **Aila Meriluodon** tekstejä kuullaan sekä nimikappaleessa (**Kalevi Ahon** *Lasimaalaus*, 1975) että **Juhani Komulaisen** notkeassa kappaleessa *Niin paljon ohi – Olen reunustanut tähdillä* (2018). **Olli Kortekankaan** *Three fiord sketches* (1994) on mainio miniatyyrisarja. Suosikkini on kuoron ensimmäinen tilausteos, **Mikko Sidoroffin** *Rukoushuokauksia Neitsyt Marialle* (2011), jossa laaja sävypaletti pääsee esiin.

Under the Arching Heavens: a Requiem by Alex Freeman
Helsingin kamarikuoro, joht. Nils Schweckendiek
BIS-2592 SACD

Pato
Vox Aurea, joht. Sanna Salminen
Alba, NCD 58

Ilari Hongisto: Luonnos
Arja Kastinen ja Aino-tytöt, kantele
Alba, ABCD 459, AB-BR2

Heinz-Juhani Hofmann: Ihmissydän
Jutta Seppinen, mezzosopraano
Omakustanne

Strings & Hammers
Sini Virtanen, viulu; The McCormick Percussion Group, joht. Robert McCormick
Ravello RR8037

LUONNOSTA...

Ilari Hongiston elektroakustisten sävellysten materiaalina ovat luonnonäänet: hyönteiset (*Taivas alla*, 2012), linnut (*Kaakkoismuutto*, 2009), sammakot (*Matkalla*, 2011) ja Nötön lukkarinkivi (*Soiva kivi*, 2014/2019). *Luonnos*-pakettiin (Alba) kuuluu CD-levyn lisäksi Blu-ray-levy, joka tuo mukaan luontokuvavideot sekä surround-äänen. Ääniä on käsitelty teoksissa eriasteisesti; *Taivas alla* etääntyy kauimmas raakamateriaalistaan. Lintujen ja sammakoiden äänet muodostavat veikeitä rytmikudoksia, joiden kehittelyä olisi seurannut pidempäänkin. *Soiva kivi* koostuu **Arja Kastisen** improvisoimista rytmeistä ja kanteleosuuksista. Kiven äänimaailma on hätkähdyttävän monipuolinen, jopa kellomainen.

Baritoni **Ville Rusasen** ja pianisti **Pami Karvosen** *Polkuja – Lauluja suomalaisesta luonnosta* luottaa **Kilpisen, Madetojan** ja **Melartinin** klassikoihin. Uutuutena on mukana **Aulis Sallisen** *Kalliopohja* sopraanolle (**Johanna Rusanen**), baritonille ja pianolle **Helvi Juvosen** tekstiin. Ylväs *Kalliopohja* avaa kolmiosaisen laulusarjan *Katso pohjoista taivasta* (2017), joka olisi kokonaisuudessaankin sopinut levylle enemmän kuin hyvin.

...JA IHMISLUONNOSTA

Heinz-Juhani Hofmannin monologiooppera *Ihmissydän* (2011) mezzosopraanolle ja ääninauhalle onnistuu järkyttämään. Säveltäjän kirjoittama libretto käsittelee lapsen hyväksikäyttöä tavalla, josta kiertoilmaisut on riisuttu pois. Kuulija pakotetaan viipymään tilanteissa pitkään, puistattavia yksityiskohtia säästämättä. Musiikki on paljolti nopeatempoista, toisteista puhetta ja ristiriitaisia tunnetiloja, joita **Jutta Seppinen** tulkitsee pakahduttavasti. Seppisen analyyttinen levynkansiteksti kannattaa lukea *Ihmissydämen* asettamiseksi kontekstiinsa.

NAPUTUSTA, KALINAA JA YKSINÄINEN LAULAJA

Sauli Zinovjevin levyllä on yksi teos, kuusiosainen, 16-minuuttinen *Sospirando 2 ”Folio”* (2018) harmonikalle, sellolle ja live-elektroniikalle. Zinovjev pitää taitavasti yllä paikallaan olon ja etenemisen välistä jännitettä, ja elektroniikka avartaa sointia. Osilla on omat luonteensa. Ensimmäinen osa kehittyy häiriöäänen oloisesta naputuksesta (johon palataan myöhemminkin) värikkääksi sävelryteiköksi. Neljäs osa erottuu viiltävällä soinnillaan, ja päätösosaa leimaa hieno, epäröivänä laskeutuva kontrapunkti.

Jarkko Hartikaisen *ICE CONCERTO* (2018) viululle ja lyömäsoitinyhtyeelle löytyy The McCormick Percussion Groupin palkitulta levyltä (Ravello) neljän muun teoksen kanssa. Konserton tilaaja **Sini Virtanen** soittaa myös sen solistina. Teos on musiikillisilta ideoiltaan harkitun taloudellinen – etenkin viulun ylöspäiset eleet palaavat hieman muunneltuina yhä uudelleen. Jäisyys on läsnä lyömäsoitinten kylmissä kalisteluissa sekä hyisen hälyisissä soinneissa, ja tippuvan veden ääni muistuttaa ilmastokysymyksestä.

Alttoviulisti **Hiyoli Togawa** tilasi *Songs of Solitude* -levylleen (BIS) 11 nykysäveltäjältä eristäytynyttä aikaamme heijastelevat kappaleet. **Kalevi Ahon** *Am Horizont* (2020) on surumielinen. Alttoviulun kaksoisäänet vievät ajatukset kansanmusiikkiin, ja Togawa laulaa kolmannen äänen hieman hiomattomasti, kuin itsekseen.

ANNA PULKKIS
Kirjoittaja on Sibelius-tutkija ja musiikkikriitikko.

Choral Works by Antti Auvinen and Sampo Haapamäki
Helsingin kamarikuoro, joht. Nils Schweckendiek
Alba ABCD 457

Lasimaalaus
Kaari-ensemble, joht. Saara Aittakumpu
KAARICD2020

Polkuja – Lauluja suomalaisesta luonnosta
Ville Rusanen, baritoni; Johanna Rusanen, sopraano; Pami Karvonen, piano
Omakustanne (R.K.)

Sauli Zinovjev: Sospirando 2 ”Folio”
Harri Kuusijärvi, harmonikka ja live-elektroniikka; Markus Hohti, sello ja live-elektroniikka
Sz Publishing, SZB001

Songs of Solitude
Hiyoli Togawa, alttoviulu
BIS-2533 SACD

PORTTIA VARTIOIMASSA

SARJASSA PANEUDUTAAN VALINTAPROSESSEIHIN, JOTKA VAIKUTTAVAT SÄVELTÄJÄN TYÖHÖN JA SEN NÄKYVYYTEEN. SARJAN TOISESSA ARTIKKELISSA KÄSITELLÄÄN KAHTA ERILAISTA APURAHOJA JAKAVAA TAHOA.

Rahaa kahdella tapaa

Musiikille ja säveltämiselle voi saada Suomessa rahaa sekä julkiselta että yksityiseltä puolelta, kun osaa pyytää. Jos keskeisistä rahanjakajista vertailee vaikkapa Valtion musiikkitoimikuntaa ja Koneen Säätiötä, paljastuu että vaikka samankokoiset kuukausiapurahat käyttäisi samanlaiseen taiteelliseen työhön, niiden taakse voi kätkeytyä hyvinkin erilaisia arvoja ja käytäntöjä.

”Toimikunnan kaksivuotiskausi alkaa monen uuden jäsenen mielestä aika byrokraattisesti”, kertoo erityisasiantuntija **Arja-Liisa Räisänen**, joka toimii valtion musiikkitoimikunnan esittelijänä. ”Käydään läpi Taiteen edistämiskeskukseen vaikuttavat lait ja työjärjestys.”

Räisänen aloitti esittelijänä tänä vuonna, mutta taustalla on ura Pohjoisen valokuvakeskuksen toiminnanjohtajana, mikä antoi kokemusta toimikuntatyöstä sekä hakijana että vertaisarvioijana. Siksi hän tietää, että valtion taiderahoituksen byrokratialla on muitakin kuin laillisuustarkoituksia: ”Taustalla olevat monet lait suojelevat päivänpoliittiselta ohjaukselta – sitä en ole toimikuntaurani aikana koskaan kokenut. Hallitusohjelmat ovat näkyneet lähinnä lastenkulttuuriin ja kulttuurin hyvinvointivaikutuksiin kohdistuvissa kärkiohjelmissa, mutta ne ovat eri rahaa kuin taiteilija-apurahat.”

Vertaisarvioijan kannalta lait ovat yksinkertaiset. Esteellisenä ei saa osallistua päätöksiin ja pitää olla puolueeton. Räisäsen mukaan toimikuntapäätösten kollektiivisuus tukee näitä päämääriä: ”Jos joku voimallisesti ajaa omaa asiaansa, moniäänisessä keskustelussa sellainen häipyy taka-alalle.”

Myös hakijan näkökulmasta musiikkitoimikunta toimii simppelisti. Lain mukaan apurahat myönnetään aiempien taiteellisten ansioiden ja työsuunnitelman laadun perusteella. ”Mutta laki ei voi määrätä, kuka on tehnyt hyvää taidetta tai mikä on hyvä suunnitelma”, täsmentää Räisänen. Sen päättää toimikunta. ”Muotoilun ohjaava tarkoitus on, että apurahat annetaan ammattilaisille.”

STRATEGIA OLI ROHKEA AVAUS

Valtion musiikkitoimikunnassa porttia vartioidaan lain nojalla, mutta säätiöpuolella rahanjako-ohjeet luetaan säädekirjasta. ”Paitsi että meidän säädekirjamme mukaan voimme oikeastaan tukea mitä vain kulttuurityötä miten vain”, sanoo Koneen Säätiön tiedejohtaja **Kalle Korhonen**. Työn kohdentamiseksi Koneen Säätiö loi vuonna 2010 itselleen ensimmäisen strategian, jossa oli hyvinkin konkreettisia tavoitteita ja keinoja. Seuraava strategia vuodelta 2016 ja uusin tältä keväältä ovat laveampia, mutta niistä on silti konkreettista hyötyä, kertoo Koneen Säätiön tuore johtaja **Ulla Tuomarla**: ”Säätiö on nopeasti kasvanut kahdesta työntekijästä kahteenkymmeneen, joten on ollut hyvä, että säädekirjassa on avaruutta toiminnan miettimiseen. Mutta johtajana näen, että henkilöstö kaipaa suunnan tarkempaa määrittelyä.”

Jo yli vuosikymmen sitten, ensimmäisen strategian pohjalta, suunnaksi tiivistyi rohkea avaus, Suomen apurahakentän kuuluisin termi. Aina kun Koneen Säätiön hakemus-deadline on lähestynyt, tasaisen taiteellisen työn puurtajat ovat alkaneet irvailla, mitä rohkea avaus tällä kertaa voisi olla. Korhonen ja Tuomarla sanovat, että säätiön sisälläkin rohkeaan avaukseen on muodostunut viha-rakkaussuhde, mutta pohjimmiltaan kyse oli viestinnän kärjestä, jolla saatiin hakijat ja arvioijat toteuttamaan strategiaa. Säätiö päätti kuitenkin luopua sanayhdistelmästä keväällä 2021 julkaistussa uudessa strategiassaan, vaikka rohkeus säilyy siinäkin keskeisenä arvona.

”Aina kun rahoittaja kertoo mitä haluaa, ihmiset saattavat keinotekoisestikin vääntää hakemuksia siihen suuntaan”, myöntää tiedejohtaja Korhonen. ”Mutta meille se rohkea avaus on ollut melko ok, koska arvioijat osaavat nähdä rohkeudessa monenlaisia ulottuvuuksia ja termi on auttanut heitä valitsemaan hyvien hakemusten joukosta parhaat juuri meille.”

Säätiön uudessa strategiassa rohkeus säilyy keskeisenä arvona, mutta niin säilyvät myös valtavirran ulkopuolisuus, ennakoimattomuus, monialaisuus ja monitaiteisuus, jotka ovat julkisuudessa hukkuneet rohkean avauksen taakse.

MITEN PORTINVARTIJOITA VARTIOIDAAN

Ohjasipa rahanjakoa laki tai strategia, pohjimmiltaan kyse on siitä, ketkä pääsevät rahaa jakamaan, ja siinä valtion musiikkitoimikunta ja Koneen Säätiö eroavat kuin yö ja päivä.

Musiikkitoimikunnan puheenjohtajan ja kahdeksan jäsentä nimittää valtion taideneuvosto, jonka nimittää ministeriö. ”Mutta ketjun tärkein osa on se, että hyvin monilta taidealan toimijoilta joka puolelta Suomea pyydetään ehdotuksia jäseniksi”, muistuttaa Arja-Liisa Räisänen. Periaatteessa yksityishenkilötkin voivat ehdottaa jäseniä, mutta käytännössä prosessi on instituutiovetoinen.

Esittelijä on mukana huolehtimassa, että musiikkitoimikunnasta rakentuu maantieteen, musiikin alojen ja sukupuolten suhteen tasapuolinen. Sama tasapuolisuus ohjaa myös käytännön toimikuntatyötä: ”Katsotaan etteivät kaikki rahat mene Helsinkiin, tietty osa pitää myöntää alle 36-vuotiaille, ja jos näyttää siltä, että on myönnetty pelkille miehille, saatan käyttää pikku puheen-

IIRIS TUISKU

”JOS JAKAISIMME USEAMMALLE, JOUTUISIMME JAKAMAAN VÄHEMMÄN, JA SE ON TURMION TIE. VITOSELLA EI TEHDÄ KORKEALAATUISTA TAIDETTA.”
- ARJA-LIISA RÄISÄNEN

Valtion musiikkitoimikunnan jakamilla eri pituisilla taiteilija-apurahoilla työskentelee vuosittain noin 75 taiteilijaa. Lisäksi toimikunta muun muassa jakaa säveltaiteelle kohde- ja kirjastoapurahoja, valitsee säveltaiteen valtionpalkinnon saajan sekä arvioi valtakunnallisten kulttuuritapahtumien hakemuksia. Valtion taideneuvosto nimeää musiikkitoimikunnan puheenjohtajan ja kahdeksan jäsentä kaksivuotiskausiksi.

ILKKA SAASTAMOINEN

"JOS NÄYTTÄÄ SILTÄ, ETTÄ YHTEISKUNTA ALKAA VAATIA TAITEELTA JOTAIN TIETTYÄ ASIAA, VAIKKA SOVELLETTAVUUTTA TAI TERVEYSVAIKUTUKSIA, KONEEN SÄÄTIÖ ALKAA TUKEA JOTAIN MUUTA."
- KALLE KORHONEN

Koneen säätiö luo edellytyksiä vapaalle ja moniääniselle tieteelle ja taiteelle. Taiteellisen työskentelyn tuki painottuu enintään nelivuotisiin kuukausiapurahoihin, joiden hakemukset vertaisarvioi taiteenaloittain yksi asiantuntija. Lisäksi säätiö tukee taidetta erilaisilla teemahauilla, residensseillä ja korvaamalla hankkeiden kuluja. Keväällä 2021 päivitetyssä strategiassa keskeisiä arvoja ovat tieteen ja taiteen vapaus, ekososiaalinen sivistys, moninaisuus, rohkeus, pitkäjänteisyys ja yhteisöllisyys.

vuoron", kuvailee Räisänen. "Se on sellaista hienovaraista ohjailua, mutta koko vertaisarviointiurani ajan nämä käytännöt ovat olleet itsestään selviä, ja esittelijän tehtävänä on ollut varmistaa, että prosessi on lainmukainen ja kaikki tarpeellinen materiaali on saatavilla."

Räisänen arvioi, että osin kirjaamattomat, "itsestään selvät" arvot ovat se tapa, jolla toimikuntatyö reagoi yhteiskunnan muutoksiin. "Hyvä esimerkki on se, miten tasa-arvo on tullut luonnolliseksi osaksi toimikunnan ajattelua ja toimintaa."

Räisäsen mukaan toimikuntatyön paras puoli on aidosti moniääninen keskustelu eri puolilta Suomea ja eri genreistä tulevien ihmisten välillä. "Siksi uskon, että isompi joukko tuottaa parempaa tulosta."

Sen sijaan Koneen Säätiössä kaikki musiikin hakemukset käsittelee yksi ainoa henkilö. Käsiteltäviä hakemuksia on paljon, mutta arvioija saa urakasta korvauksen, ja anonymiteetti takaa työrauhan. "Meillä on se näkemys, että yhden arvioijan systeemi toteuttaa paremmin säätiön arvoja", kertoo Kalle Korhonen. Perusteluna on rohkeus: yhden ihmisen ei tarvitse laimentaa päätöksiään kompromisseilla. Arvioijat joutuvat kuitenkin perustelemaan ratkaisut keskusteluissa johtajan kanssa, ja lopullisen päätöksen tekee säätiön hallitus, välillä pikku viilauksen jälkeen.

Suomen taiteilijat ovat vuosien varrella oppineet luottamaan moniääniseen toimikuntatyöhön, joten Koneen Säätiötä on kritisoitu mielivaltaisuudesta, mutta johtaja Ulla Tuomarla huomauttaa, että myös laajemmassa toimikuntatyössä esimerkiksi koulukuntavetoisuus tai keskustelussa dominointi voivat keskittää valtaa: "Minun mielestäni meillä on hyvä systeemi, jos katsotaan tuloksia pidemmällä tähtäimellä", Tuomarla vakuuttaa. "Ideana on yksittäisten arvioijien suuri vaihtuvuus, joka tuo monipuolisuutta."

Toisaalta Koneen Säätiön monipuolisuus saattaa vuotuisten apurahalistojen perusteella näyttää ennakoimattomalta tai lyhytjänteiseltä, jos sitä vertaa mielikuvaan tasaisesti junnaavasta julkisesta apurahoituksesta. "Itse asiassa Koneen Säätiön myöntämät työskentelyapurahat ovat varsin pitkiä", korjaa Tuomarla. "Mutta vuosittain muuttuvat teemahaut ja kohdennetut haut saavat suuremman mediahuomion."

"Ja kyllä niissä teemahauissakin on jatkuvuutta, ne myönnetään usein moneksi vuodeksi", täydentää tiedejohtaja Kalle Korhonen. "Musiikin puolella haasteena on, ettei pidempiä apurahoja edes haeta niin paljon. Ja jo arvojemme takia me säätiönä haemme tasapainoa sen pitkäjänteisyyden kanssa, ettei muodostu mitään Koneen Säätiön jengiä, joka aina on saajalistoilla."

PITKÄÄ LINJAA VAI KETTERYYTTÄ?

Pitkäjänteisyyttä arvostetaan Suomen instituutiovetoisessa musiikissa, ja siihen liittyy suurin ja paras muutos, jonka Arja-Liisa Räisänen on Taiteen edistämiskeskuksen työssä kohdannut: Valtionosuusuudistuksen myötä esittävien taiteiden yhteisöt ovat alkaneet saada kolme- ja viisivuotisia avustuksia, mikä heijastuu taiteilijoiden työllistymiseen ja työn ennakoitavuuteen.

Asian kääntöpuoli on se, että valtion taidetoimikunnilta on laki- ja budjettisyistä turha odottaa vikkelää reagointia. Esimerkiksi kohdeapurahoja haettiin koronavuonna paljon aiempaa enemmän, mutta se tarkoittaa useampia kielteisiä päätöksiä. "Jos jakaisimme useammalle, joutuisimme jakamaan vähemmän, ja se on turmion tie", sanoo Räisänen. "Vitosella ei tehdä korkealaatuista taidetta."

Koneen Säätiö voi halutessaan toimia paljon ketterämmin. Säätiö on aloitellut etsivää apurahatyötä eli koettanut kontaktien ja keskustelujen kautta tavoittaa tahoja, jotka eivät muuten löydä apurahojen äärelle. Musiikin puolella reagointi on kuitenkin enimmäkseen tapahtunut nostamalla teemahakuihin säätiön arvoihin sopivia ilmiöitä sekä seuraamalla muutoksia taiteen rajalinjoissa.

"Taiteiden alajakoa pystytään säätämään vaikka joka vuosi, ja taiteen puolella ei edes ole ollut pakko valita alaa vaan on voinut valita ilmiökeskeisen teeman", kertoo Kalle Korhonen. "Usein sanotaan, että tuemme jotain alaa liian paljon tai vähän, mutta miten ihmeessä sellaisesta voisi saada luotettavaa tietoa muutosten tueksi?"

Pohjimmiltaan Koneen Säätiö kuitenkin reagoi yhteiskunnan muutoksiin hyvin ennakoitavasti: "Jos näyttää siltä, että yhteiskunta alkaa vaatia taiteelta jotain tiettyä asiaa, vaikka sovellettavuutta tai terveysvaikutuksia, Koneen Säätiö alkaa tukea jotain muuta", sanoo Kalle Korhonen.

Tästä voisi päätellä, että rahanjaon portinvartijoilla on selvä ja sinänsä toimiva työnjako: Säätiöt täydentävät ja rikastavat valtion perustyötä. "Minä en hyväksy ajatusta, että valtio olisi jotenkin delegoinut tehtäviään säätiöille", tarkentaa Kalle Korhonen, joka toimii myös Säätiöt ja rahastot ry:n hallituksessa. "Kansalaisyhteiskunta haluaa tukea taidetta, joten sen piirissä on muodostunut säätiöitä."

Portinvartijoiden välillä on kuitenkin tihenevä keskusteluyhteys. "Jopa minun lyhyen säätiöurani aikana ministeriön suunnalta on tullut entistä useampia yhteydenottoja", kertoo Ulla Tuomarla. "Eri konklaaveissa on puhuttu jostain valtion hybridisäätiöistä, mutta enpä tiedä mitä siitä seuraa. Sikäli edessä on meille kiinnostavia aikoja, että julkinen rahoitus taiteelle ei tule kasvamaan, joten säätiöiden rooli on jatkossa isompi."

KARE ESKOLA
Kirjoittaja on vapaa musiikkitoimittaja.

"EDESSÄ ON MEILLE KIINNOSTAVIA AIKOJA. JULKINEN RAHOITUS TAITEELLE EI TULE KASVAMAAN, JOTEN SÄÄTIÖIDEN ROOLI ON JATKOSSA ISOMPI."
- ULLA TUOMARLA

ILKKA SAASTAMOINEN

Suomalaisten säveltäjien kantaesityslista on Komposition vakiomateriaalia, jolla on monia erilaisia käyttötarkoituksia ja merkityksiä. Tiedotustarkoitusten lisäksi se antaa mielenkiintoisen näkymän nykymusiikkiin nyt ja lähimenneisyydessä. Viidentoista vuoden ajalta koottu päivittyvä kantaesitystilasto kertoo monista asioista, esimerkiksi verkostoista, kansainvälistymisestä ja siitä, missä nykymusiikkia tyypillisimmin pääsee kuulemaan.

KAUAN ELÄKÖÖN KANTA-ESITYKSET!

Kantaesitys on instituutio, johon kiteytyy monenlaisia odotuksia. Jo käsitteenä se tuntuu juurruttavan teoksen osaksi musiikkikulttuuria ja muodostavan perustan teoksen identiteetille ja tuleville esityksille. Merkitykset risteytyvät: säveltäjälle kantaesitys on pitkän työn yksi päätepiste, esittäjälle aktiivinen taiteellisen vuorovaikutuksen hetki, kun taas kuulija on jonkin aivan uuden edessä.

Suomen Säveltäjien toimistolla kantaesityslistoja on kerätty jo pitkään. Vuodesta 2005 alkaen listoilla on ollut yhteensä yli 3 000 kantaesitystietoa, joita on julkaistu Komposition lisäksi myös esimerkiksi Rondo-lehdessä ja yhdistyksen verkkosivuilla.

Tarkempia tilastointeja varten nämä tiedot on nyt muunnettu tekstilistoilta taulukkomuotoon. Tavoitteena on ollut luoda päivittyvä ja tarkentuva tilasto siitä, missä suomalainen nykymusiikki on vuosien varrella soinut.

3 441 KANTAESITYSTÄ, 342 SÄVELTÄJÄÄ

Kantaesitystilasto sisältää tällä hetkellä 3 441 kantaesitystä vuosilta 2005–2020. Täydellinen tilasto ei varmasti ole – jo pistokokeet kertovat, että monilta säveltäjiltä puuttuu listasta tiedossa olleita esityksiä, ja myös olemassa olevat tiedot saattavat olla osin puutteellisia. Osa esityksistä on kenties sittemmin siirtynyt tai peruuntunut.

Kantaesityslistat ovat palvelleet julkaisuaikanaan ennen kaikkea konserteista tiedottamista, mutta näin jälkikäteen ja hiukan vajavaisinakin ne kertovat paljon myös nykymusiikkikentän rakenteista. Niistä näkyy esimerkiksi aktiivisen säveltäjäkentän laajuus: teoksia on ollut säveltämässä yhteensä 342 eri säveltäjää tai säveltäjäkollektiivia – myös esimerkiksi säveltäjä –sovittaja-parit on tässä tulkittu omiksi yhteenliittymikseen.

Säveltäjiltä on listalle päätynyt keskimäärin kaksi kantaesitystä vuodessa, vaikkakin vaihtelu säveltäjittäin on tosiasiassa suurta. Enimmillään yhdeltä säveltäjältä on tiedossa vuodesta 2005 alkaen 79 kantaesitystä, kun taas 131 tekijällä tai kollektiivilla on teoksia listalla vain yksi. Yhden vuoden aikana kantaesitysten ennätys säveltäjää kohden on 15.

Kunakin vuonna aktiivisia säveltäjiä on ollut keskimäärin 107. Suurimmillaan säveltäjäkirjo on ollut vuonna 2008, jolloin kantaesitettiin 129 eri säveltäjän teoksia. Teoksia puolestaan on ilmoitettu keskimäärin 215 vuodessa, ja laajimmillaan lista on ollut vuonna 2006, jolloin kantaesitettiin tämänhetkisten tietojen mukaan peräti 288 uutta teosta. Pandemiavuonna 2020 sekä aktiivisten säveltäjien että kantaesitysten määrä kuitenkin väheni: esityksiä ilmoitettiin 143 yhteensä 86 eri säveltäjältä tai kollektiivilta. Perutut ja siirtyneet esitykset on laskettu listalle vain kertaalleen.

1 006 KANTAESITYSTÄ HELSINGISSÄ

Tilastotiedon mukaan suomalaisen säveltäjän teoksen kantaesitys järjestetään tyypillisimmillään Helsingissä – tarkalleen ottaen Helsingin Musiikkitalossa, joka on mainittu reilusti yli 200 teoksen kantaesityspaikkana. Helsinkiin kaikkiaan sijoittuu kaikista suomalaisten säveltäjien kantaesityksistä lähes kolmannes, yli tuhat kantaesitystä.

Muista suomalaisista kaupungeista eniten kantaesityksiä näyttäisi kuulevan Tampereella, jonka etumatka Turkuun ja Ouluun ei tosin ole kovin suuri. Vuosittainen vaihtelu kaupunkien välillä on suurta. Jos tarkastelee pelkästään viimeistä viittä vuotta, Tampereen merkitys korostuu: sinne on viime vuosina ilmoitettu kantaesityksiä enemmän kuin Turkuun ja Ouluun yhteensä.

Viimeistään kaupunkikohtainen tarkastelu vahvistaa sen, miten satunnaista kantaesityslistoihin päätynyt tieto kuitenkin lopulta on. Listaukset perustuvat pääasiassa säveltäjien ilmoituksiin, ja näyttää siltä, että monet sinfoniaorkesterien kantaesittämät teokset puuttuvat listalta kokonaan.

Kaikkiaan kantaesityksistä on Suomessa järjestetty tämän tilaston aineistossa 2 695, mikä tarkoittaa lähes 80 prosenttia kaikista tiedossa olevista kantaesityksistä.

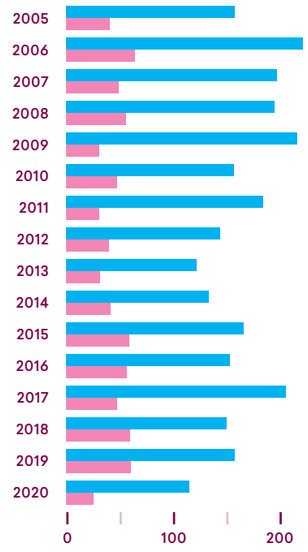
45 ERI MAATA

Entä mitä tilastot kertovat kansainvälistymisestä? Jokaisen ulkomailla tapahtuvan kantaesityksen taustalla on kansainvälistä verkostoitumista, jonka skaala vaihtelee tilanteen mukaan. Joskus esitys saattaa saada alkunsa tuttavuudesta, joskus taas taustalla on hyvinkin laajoja orkesteriteosten kansainvälisiä yhteistilauksia. Musiikin kansainvälisen kuuluvuuden kannalta keskeisiä ovat tietenkin myös toiset ja kolmannet esitykset, joista tämä tilasto ei kerro. Kokonaisuutena ulkomailla kantaesitettyjen teosten lukumäärä kuitenkin kertoo kansainvälisistä verkostoista ja yhteistyöstä.

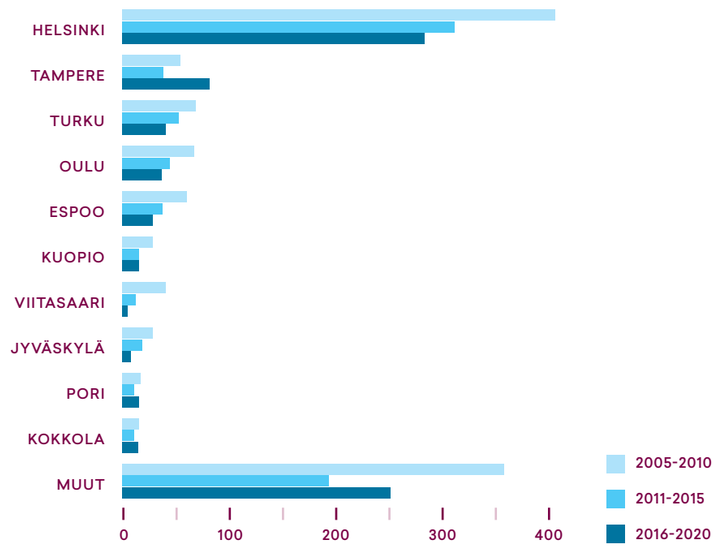
Suomen lisäksi suomalaisten säveltäjien teoksia on kantaesitetty 44 eri maassa. Tutuimmalta maaperältä vaikuttaa tämän tilaston mukaan Saksa, jossa kantaesityksiä näyttää olleen nyt 113 – keskimäärin siis seitsemän teosta vuosittain. Yhdysvalloissa on kantaesitetty myös yli sata teosta, mikä tarkoittaa noin kuutta kantaesitystä vuosittain. Vuodesta 2005 alkaen jokaisena vuonna listalle on päässyt myös Iso-Britannia, ja lähes kaikkina vuosina suomalaisia kantaesityksiä on kuultu myös Alankomaissa, Italiassa, Itävallassa, Japanissa ja Ranskassa.

Kansainvälistymistä ja verkostojen luomista tapahtuu myös Suomessa, mutta toistaiseksi tiedoista ei ole mahdollista eritellä esimerkiksi sitä, miten monen Suomessa kantaesitetyn teoksen esittäjät tulevat ulkomailta. Esittäjiä ja kokoonpanoja tarkastelemalla olisi mahdollista saada muutenkin kiinnostavaa tietoa suomalaisesta nykymusiikkikentästä.

Kantaesitykset Suomessa ja ulkomailla

Kantaesitykset 10 suurimmalla kantaesityspaikkakunnalla

TULEVAT JA ÄSKETTÄISET KANTAESITYKSET KANNATTAA ILMOITTAA SUORAAN SUOMEN SÄVELTÄJÄT RY:N VERKKOLOMAKKEELLA: COMPOSERS.FI > SÄVELTÄJÄLLE

TIETO TÄYDENTYY – MUISTA ILMOITTAA KANTAESITYKSESI!

Kun tiedot on nyt koottu taulukoksi, niitä kannattaa täydentää ja päivittää myös takautuvasti. Näin niitä voisi paremmin hyödyntää niin nykymusiikkikentän kuvaamiseen, historiantutkimukseen kuin tietolähteenä vaikkapa tuleville esityksille. Systemaattinen tarkistaminen eri lähteistä on mahdollista, mutta hyvin työlästä – säveltäjien kanssa yhteistyössä tietoja on kuitenkin mahdollista tarkentaa tehokkaasti. Voit siis olla yhteydessä minuun, jos haluat käydä läpi omia esitystietojasi.

Tulevat ja äskettäiset kantaesitykset kannattaa ilmoittaa suoraan Suomen säveltäjät ry:n verkkolomakkeella, jota kautta tiedot näkyvät sekä verkkosivuilla että tulevat koosteeksi Kompositioon. Korona-aikana on hyvä ilmoittaa uudestaan myös siirtyneistä esityksistä, ja voit kertoa niistäkin kantaesityksistä, joiden toteutuminen ei ole aivan varmaa. Koska Kompositio julkaistaan vain kahdesti vuodessa, siellä tiedotetaan myös takautuvasti niistä kantaesityksistä, jotka eivät edelliseen numeroon ehtineet tai joiden tiedot ovat numeron julkaisun jälkeen muuttuneet.

MERJA HOTTINEN
Kirjoittaja on Music Finland ry:n tutkimuspäällikkö, musiikintutkija ja Komposition päätoimittaja.
merja.hottinen@iki.fi

Koronaviruspandemiasta johtuvien rajoitusten vuoksi osaan konserteista saattaa tulla muutoksia. Alla oleva kantaesityslista on päivitetty 7.4.2021 Suomen Säveltäjät ry:n toimiston ja Komposition toimituksen säveltäjiltä tai esittäjiltä saamien tietojen perusteella. Kaikki tiedot muutoksista eivät ole ehtineet tähän lehteen.

2020–

Kantaesityksiä

2021

Päivittyvä kantaesitysten listaus verkossa
composers.fi/tapahtumatyyppi/kantaesitykset

Orkesteriteosten kantaesityksiä
sinfoniaorkesterit.fi/fi/konserttikalenteri

Facebook
Nykkäri-konserttikalenteri

Kantaesityksiä on koottu pääosin Suomen Säveltäjät ry:n jäsenten ilmoittamien tietojen pohjalta. Joitain kantaesitys-tietoja vuodelta 2020 on julkaistu jo Kompositiossa 1/2020 ja 2/2020.

2020

22.7.
JENNAH VAINIO
Queen Bee
Lauri Huotarinen (bassotuuba)
Rakuunasoittokunnan YouTube-konsertti

10.8.
JORMA PANULA
Opus
Vantaan Viihdeorkesteri,
joht. Jorma Panula
Temppeliaukion kirkko, Helsinki
Jorma Panula 90 vuotta musiikissa -juhlakonsertti

ANNE VALLI

6.9.
JUHA LEINONEN
Phrasen
Sami Junnonen (huilu),
Tuomas Turriago (piano)
Teljän kirkko, Pori

”Huilutaiteilija Sami Junnonen kuvaa teosta seuraavasti: ’Musiikillista solurihmastoa ja pyramideja pyramidin sisällä. Säännönmukainen matemaattisuus on valjastettu palvelemaan nousevia ja laskevia fraaseja, jotka myötäilevät teoksen arkkitehtonista muotoa niin mikro- kuin makrotasolla.’ [- -]

Tunnustellessani ajatuksiani siitä, minkälaista musiikkia huilulle ja pianolle voisi kirjoittaa, heräsi ajatus saksalaisromanttisesta liedtyylistä, ja tarkemmin Franz Schubertin ja Robert Schumannin liedtuotannoista. Luin ja kuuntelin sävellysprosessin aikana paljon Schubertin mestarillista laulusarjaa ’Winterreise’.

Kuvittelen, että tuosta schubertiaanisesta maailmasta on välittynyt jotakin teokseni tunnelmaan. Kappaleen Epilogi sisältääkin viitteitä ’Winterreisen’ viimeisestä laulusta ja kuudennessa osassa Yrjö Kilpisen liedminiatyyristä ’Kesäyö’.

Teos on sävelletty huilutaiteilija Sami Junnoselle ja pianotaiteilija Tuomas Turriagolle.” (Juha Leinonen, 2020.)

17.9.
LARA POE
Kaamos
OLLI MOILANEN
Väylät
PETROS PAUKKUNEN
Touched by Sacred Fire
Sinfonia Lahti, joht. Dima Slobodeniouk
Sibeliustalo, Lahti
Sibelius-festivaalin taimitarha

20.9.
LEEVI RÄSÄNEN
the impossibility of committing to this
Antero Pellikka, Henrik Holmström, Teuvo Taimioja (kitara)
Hietsun Paviljonki, Helsinki
Kitara Nova 2020 -festivaali

24.9.
LEEVI RÄSÄNEN
Virynttäytymistä
Helsingin Poliisisoittokunta,
joht. Erle Kont
Paavo-sali, Musiikkitalo, Helsinki

5.10. – ilmoitus uudelleen edellisessä lehdessä olleen virheen vuoksi
MAIJA HYNNINEN
Glow within
Hanna Kinnunen (huilu),
Mikko Raasakka (bassoklarinetti)
Camerata, Musiikkitalo, Helsinki

27.10. – ilmoitus uudelleen edellisessä lehdessä olleen virheen vuoksi
MAIJA HYNNINEN
bounce
Eeva Rysä (sello), Jouko Laivuori (piano)
Wäinö Aaltosen museo, Turku

9.12.
JOUKO TÖTTERSTRÖM
Ballata 3 ”Lost River”
Laura Mikkola (piano)
Conservatoire d’Arras, Ranska

2021

TAMMIKUU

22.1.
TOMI RÄISÄNEN
@ch
Trio Catch: Boglárka Pecze (klarinetti), Eva Boesch (sello),
Sun-Young Nam (piano)
Heimathafen Neukölln, Berliini, Saksa
Ultraschall Berlin – Festival für neue Musik

27.1.–6.2.
ARI ROMPPANEN
Convolvulus
Music for KIERROT, a production of Academy of Artistic Thinking (2018–2021)
Performers: Verna Laine, Annika Venäläinen, Katriina Tavi, Maria Lindeman, Outi Kallinen, Siljamari Heikinheimo, Meri-Maija Näykki, Petteri Rajanti, Ari Romppanen
KIERROT online festival

28.1.
JUHA T. KOSKINEN
Heart of Light
Lauri Sallinen (klarinetti), Kaija Saarikettu (viulu), Juho Pohjonen (piano)
Kaustinen-sali

HELMIKUU

1.2.
KALEVI AHO
Kvartetto harmonikalle ja jousitriolle
Janne Rättyä (harmonikka), Cecilia Zilliacus (viulu), Riikka Repo (alttoviulu), Kati Raitinen (sello)
Konserthuset, Tukholma, Ruotsi

KASPER DALKARI

Kantaesittäjä

ANNA-MARIA HELSING, KAPELLIMESTARI

”Suomessa uuden musiikin esittäminen on vähän kuin tulikoe uusille kapellimestareille”, sanoo **Anna-Maria Helsing**. ”Se on tapa toimia täällä: orkesterit soittavat paljon uutta, eikä se siksi ole niin erikoista. Se kuuluu ikään kuin pakettiin.”

Helsing huomasi jo viulistiaikoinaan, että uuden musiikin esittäminen tuntui istuvan hänelle luontevasti, ja sama innostus on jatkunut kapellimestarin työssä. Varsinaista lempityyliä hänellä ei ole: ”Kaikenlaisissa tyyleissä tulee vastaan löytöjä, joissa on joku täysin uudenlainen näkökulma. Ne ovat samaan aikaan sekä helppoja että vaikeita ymmärtää, mutta vievät aina mukanaan”, hän sanoo. Nyt Helsing ei pystyisi kuvittelemaan työtään ilman uutta musiikkia ja kantaesityksiä – jotain oleellista jäisi puuttumaan.

Konserttiohjelmia rakentaessaan Helsing pyrkii aina saamaan mukaan jotakin uutta, yleensä pohjoismaista musiikkia. ”Totta kai edistän aina suomalaista nykymusiikkia maailmalla, mutta koska olen työskennellyt paljon myös esimerkiksi ruotsalaisten orkestereiden ja Islannin sinfoniaorkesterin kanssa, olen tutustunut myös niiden maiden sävellyksiin. Kun löydän helmiä, koetan napata niitä aina mukaan konserttiohjelmiin muuallakin.” Tilauksia hän tekee myös mielellään, tällä hetkellä erityisesti RUSK-festivaalin puitteissa.

Helsingin mielestä varsinkin kantaesitysten kohdalla kapellimestarin työhön kuuluu myös partituurissa olevien virheiden, esimerkiksi paino- tai transponointivirheiden, korjaaminen ennen harjoitusten alkamista. ”Käyn suurennuslasin kanssa partituurin läpi ja keskustelen säveltäjän kanssa epäselvistä kohdista ennen ensimmäisiä orkesteriharjoituksia. Tällä tavoin harjoitus orkesterin kanssa pääsee hyvin alkuun. Toisaalta kun pohjatyö on tehty huolella, seuraavan esittäjän on myös helpompi ottaa teos ohjelmaan, eikä samoja asioita tarvitse käydä uudestaan läpi”, hän kertoo.

Selkeät ennalta pohditut ohjeet auttavat myös tehostamaan muusikkojen harjoittelua, ja alkuvaiheen kaaos saadaan nopeammin haltuun. Harjoitusten alkaessa Helsing tavallisesti soitattaa uuden sävellyksen läpi kokonaisuudessaan. ”Muusikot pystyvät tällöin hahmottamaan nopeasti kuulokuvan ja sen, miten oma stemma istuu kokonaisuuteen. Silloin ihan kaikkia asioita ei tarvitse selittää, ja pääsemme nopeammin tekemään musiikillista tulkintaa.”

Helsingin mielestä on hyvä, että säveltäjät tulevat seuraamaan teostensa harjoituksia, jos nyt ei ensimmäisestä harjoituskerrasta lähtien, niin ainakin alkuvaiheessa. ”Joskus voi tulla esimerkiksi soittajilta kysymyksiä, joita ei minulle tullut mieleen partituuriin tutustuessani. Silloin on hyvä, että vastauksen saa suoraan säveltäjältä.” Ylimääräinen korvapari yleisössä auttaa myös hahmottamaan esimerkiksi balanssiasioita.

Helsing on seurannut mielenkiinnolla keskustelua sukupuolten välisestä tasaarvosta taidemusiikkikonserttien ohjelmistoja suunniteltaessa. Hän on sitä mieltä, että erityisesti historiallisia teoksia pitäisi kaivaa esiin entistä aktiivisemmin. Usein ongelmana on se, että partituurit ja stemmat vaatisivat valtavasti työstämistä ennen kuin ennen kuin niitä voi käyttää esityksiin. ”Kun uskallettaisiin antaa rahaa niille, jotka etsivät ja valmistelevat materiaalia. Kyllähän niitä sitten olisi helppo ottaa ohjelmistoon”, hän sanoo. ”Toinen balanssia vähän auttava asia voisi olla sovitukset. Esimerkiksi joku nykysäveltäjä voisi sovittaa kamarimusiikkiteoksen tai vaikka lausarsjan orkesterille. Sitä kautta saataisiin varmasti kiinnostavaa naisten säveltämää historiallista musiikkia myös orkestereiden ohjelmistoon.”

HAASTATTELU: HANNA ISOLAMMI

annamariahelsing.com

LAURA SEESMERI

6.2.
JUKKA-PEKKA LEHTO & LAURA SEESMERI
KOTA
Musiikki: Jukka-Pekka Lehto
Video: Laura Seesmeri
Teemu Huunonen
(huilu, ääninauha ja video)
Teos on kuunneltavissa Laura Seesmeren YouTube-kanavalla toistaiseksi

”Säveltäessäni teosta KOTA tavoitteena oli huilutekstuurin kohtuullinen tekninen vaikeustaso ja mahdollisuus esittää teosta yksinkertaisella ja helposti hallittavalla äänentoistolla. Niinpä en tässä kappaleessa käyttänyt huilun moderneja tekniikoita kuin nimeksi, ja ääninauha on helposti toistettavissa normaalilla stereotekniikalla.

Päädyimme julkaisemaan teoksen verkossa sitä varten laaditun videokertomuksen ja studio-oloissa tehdyn musiikin kanssa. Soittajan näkymättömyys ei vastaa kuvaa nykyaikaisesta musiikkivideosta, mutta ehkä se tuo julkaisuun uutta näkemystä ja tavoittaa toivottavasti uutta yleisöä. Modernin musiikin soolokonsertin oletettu yleisömäärä on joka tapauksessa ylitetty jo monikymmenkertaisesti.

Mikä parasta, teos oli neuvoteltu kustannettavaksi nuottina heti videon ilmestymispäivänä. Nähtäväksi jää, onko tällaisessa muodossa tapahtuvalla kantaesityksellä jotain vaikutusta teoksen suosioon nuottien muodossa.” (Jukka-Pekka Lehto, 2021.)

”Video on toteutettu runollisena liikkuvana kuvana, joka on yksi visualisoitu ajatus musiikista. Se on kertomus lähtemisestä ja tyhjiksi jääneistä tiloista ja siitä, miten luonto valtaa kaiken, kun ihminen kääntää selkänsä.” (Laura Seesmeri, 2021.)

6.2.
HERBERT LINDHOLM
Sonata Nr. 3 for Flute and Piano, Op. 97
Sami Junnonen (huilu),
Natalia Sadovnitchaia (piano)
Kuopion Musiikkikeskus

7.2.
PETER HILLI
Simeons lovsång
Petrus vokalensemble, Peter Hilli (urut)
Maunulan kirkko, Helsinki

10.2.
MAIJA HYNNINEN
Incandescence – konsertto oboelle ja orkesterille
Kyeong Ham (oboe)
ROOPE MÄENPÄÄ
Jamais vu
Radion sinfoniaorkesteri,
joht. Anna-Maria Helsing
Musiikkitalo, Helsinki
Musica nova Helsinki 2021, suora lähetys Yle Teema, Yle Areena ja Yle Radio 1

16.2.
KAI NIEMINEN
Sogni del Mare, jousikvartetto nro 4
Meri-Lapin jousikvartetti: Kanerva Mannermaa ja Riikka Alakärppä (viulu), Matti Mietola (alttoviulu), Olli-Pekka Kajasviita (sello)
Suora striimaus

26.2. – päivämäärä tarkentunut
CECILIA DAMSTRÖM
Nixus Op.75
Joensuun kaupunginorkesteri,
joht. Eero Lehtimäki
Videotallenne 26.2.–28.2.2021

MAALISKUU

7.3.
OSMO TAPIO RÄIHÄLÄ
Corpi celesti
Aapo Järvinen (huilut), Sauli Kulmala (alttoviulu), Päivi Severeide (harppu)
Turun linna

18.3. – päivämäärä tarkentunut
OUTI TARKIAINEN
The Ring of Fire and Love
Kungliga Filharmonikerna, joht. Sakari Oramo
Konserthuset Stockholm, Ruotsi

EMILIA HOVING

19.3.
HARRI WESSMAN
Ne toiset
Baletti
Libretto: Hannu Hyttinen, Harri Wessman
Koreografia: Valeria Kasparova
Karjalan tasavallan kansallisen musiikkiteatterin orkesteri ja baletti,
joht. Vladimir Kulagin
Petroskoi, Karjalan tasavalta
Karjalan tasavallan kansallisen musiikkiteatterin ja Wäinämö Productions Ky:n tilaus

”Säveltäjä Harri Wessman kertoo Ne toiset -teoksen synnystä seuraavaa: ’Teos syntyi vuorovaikutuksessa Hannu Hyttisen kanssa, jonka kanssa olemme intohimoisia suomalais-venäläisen kulttuurifoorumin kävijöitä.’

Teoksen tematiikkaa Wessman valottaa seuraavasti: ’Ne toiset kertoo siitä, että ihmisen psyykkelle on vaaraksi, kun ryhdytään ajattelemaan huonoa toisista. Tämä johtaa romeojajuliamaiseen juoneen, mutta juoni on sijoitettu Kalevalan maailmaan, joka on mustavalkoinen. Siinä hyvikset ovat Kalevalasta ja pahikset ovat Pohjolan väkeä. Tarina on sijoitettu Karjalaan, koska sillä on traaginen historia kahden kulttuurin rajamailla, mikä on luonut epäluuloa ihmisten välille.’”
(amusa.fi, 2021.)

25.3.
ANTTI AUVINEN
Cantus Fresco Disco
Joensuun kaupunginorkesteri,
joht. Eero Lehtimäki
Carelia-sali, Joensuu
Joensuun kaupunginorkesterin ja
Jyväskylä Sinfonian tilaus

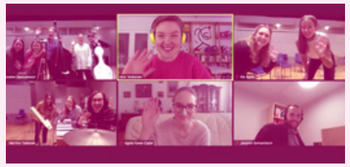
28.3. – siirretään
JENNAH VAINIO
Queen Bee - kontrabassotuubaversio
Nicolas Indermühle (kontrabassotuuba)
Turun konserttitalo

HUHTIKUU

2.4.
VILLE RAASAKKA
Everyday etudes nr. 4: Fireplace
Anssi Karttunen (sello),
John Storgårds (esineet)
Konserttistriimi Enontekiön kirkosta
Hetan Musiikkipäivien tilaus

9.4.
SAULI ZINOVJEV
Double Trouble
Pekka Kuusisto (viulu),
Klaus Mäkelä (sello)
Tapiola Sinfoniettan YouTube-konsertti
Yle Radio 1 14.4.2021

23.4.
EERO HÄMEENNIEMI
Klarinettiseikkailu
Lauri Sallinen (klarinetti), Saimaa
Sinfonietta, joht. Erkki Lasonpalo
Mikaeli, Mikkeli

24.4.
AINO TENKANEN
Inner Circle
Kungliga Filharmonikernas
Orkesterakademi
Tukholman konserttitalo, Ruotsi
Stockholms konserthusstiftelsen tilaus

”Inner Circle is about the social evolution of groups. In the beginning of the piece there are two groups of musicians which are interacting and bringing musical influences to each other. There is also choreographed and performative elements in the piece.” (Aino Tenkanen, 2021.)

28.4.
ANTTI AUVINEN
Andalusian Panzerwagen Jazz
Petri Kumela, kitara
Radion sinfoniaorkesteri,
joht. Dalia Stasevska
Musiikkitalo, Helsinki
Radion sinfoniaorkesterin tilaus

30.4.
MAIJA HYNNINEN
Little wings of Gold – Laajemman version kantaesitys
Jaume Darbra Fa (huilu)
Ensemble Modern Academy,
Frankfurt am Main, Saksa

TOUKOKUU

s.a.
JOSUÉ MORENO
Walk slowly, drift, listen
Radiophonic work for voiceover and
virtual multichannel electronics
Ääniversumi, Yle
Ylen tilaus

7.5. – siirretty toukokuulta 2020
PERTTI JALAVA
Kun heräsit astuin sisään ja jätin oven auki
Kolme muistikuvaa Unkarista
Joki kurkottaa läpi helteen
Ensemble Transparent: Erica Nygård
(huilu), Päivi Severeide (harppu),
Torsten Tiebout (alttoviulu),
Patrik Kleemola (kitara)
Sibelius-museo, Turku
Pertti Jalavan sävellyskonsertti
Radiointi Yle 1

JENNAH VAINIO

18.5.
JENNAH VAINIO
LeftOverture
Urhon Ihmeelliset Seikkailut - 15 kappaleen sarja nuorille kitaristeille
Rody van Gemertin kitaraoppilaita
Musiikkiopisto Avonia, Espoo

”LeftOverturen syntytarina on mielenkiintoinen. Näin unta, jossa kuuntelin La Gazza Larda -alkusoittoa. Yhtäkkiä Rossini ilmestyi minulle ja asettui minua vastapäätä. Yhdessä kuunneltiin. Ihmettelin hänelle, että kuinka sinä voit olla siinä koska (vähän arastellen) ilmaisin asian, ’olethan jo edesmennyt aikoja sitten’. Hän vastasi minulle: ’Every musician has the ability, through his music, to conjure the dead beyond the grave’. Uni oli eläväinen. Herättyäni ihmettelin sitä kovin, ja päässäni alkoi soida tuo LeftOverturen musiikki melkeinpä sellaisenaan. Kirjoittelin sen sitten pikapikaa muistiin. Kappaleessa kuulee selvästi Rossinin oopperoiden alkusoittojen vaikutteet ilman kuitenkaan mitään suoria lainauksia.

Urhon Ihmeelliset Seikkailut – 15 kappaleen sarja nuorille kitaristeille. Kitara on oma soittimeni ja sävellystyökaluni. Halusin antaa oman panokseni pedagogiseen perinteeseen kirjoittamalla kappaleita soittimelleni ja tekemällä niistä yhtenäisen tarinan, jossa seikkailee rakas bostonterrierini Urho (11v). Nuottijulkaisuun tulee Lauri Toivion piirtämää tarinankerrontaa Urhosta kappaleiden lomassa ja tunnelmissa. Näistä kappaleista tulee myös oppilaiden soittamat YouTubejulkaisut tulevia esityksiä helpottamaan.” (Jennah Vainio, 5.4.2021.)

19.5.
KALEVI AHO
Kvintetto käyrätorvelle ja jousikvartetille
Ilkka Puputti (käyrätorvi),
Lapin kamariorkesterin jousikvartetti
Korundi, Rovaniemi

22.5. – siirretty helmikuulta 2021
ROOPE MÄENPÄÄ
Kolloidi
JONNE VALTONEN
14.4.k handshake
JAMI KIANTO
Häviöjuhlat (Loss Festivities)
JANNE SALMENKANGAS
Fractum
Ville Hautakangas (piano)
Pieni sali, Tampere-talo

22.5.
JUHA T. KOSKINEN
Earth Treasury
Helsingin kamarikuoro ja
Uusinta Ensemble
Helsinki

23.5.
JUHO MIETTINEN
Tree of Life
Päivi Väisänen (huilu), Petri Makkonen
(harmonikka), Peter Gospodinov (sello)
Kuopion Musiikkikeskus
Kuopion kamarimusiikkiseuran tilaus

28.5.
SEBASTIAN HILLI
Miracle
Radion sinfoniaorkesteri,
joht. Hannu Lintu
Musiikkitalo, Helsinki
Ylen tilaus

KESÄKUU

7.6. – siirretty tammikuulta 2021
KAI NIEMINEN
Hymnos VII
Tommi Hyytinen (käyrätorvi)
JAN LEHTOLA
Short Stories from Arches – Sonaatti käyrätorvelle ja pianolle
TOIVO KUULA
Andante käyrätorvelle ja pianolle (täydentänyt Jussi-Matti Haavisto)
Tommi Hyytinen (käyrätorvi),
Marko Hilpo (piano)
Camerata, Musiikkitalo, Helsinki

ANTTI AHONEN

13.6.–31.8.
TIMO TUHKANEN
The Sound that Everybody Heard
Mäntän kuvataideviikot

”The Sound That Everybody Heard is an artwork that asks the question: What is a Universal Experience today? It asks the question in this contextual way because the transcendental or spiritual universal experience is in crisis. Universal Experience itself is about certainty, but the absolute certainty that what you are experiencing can be experienced by everybody else no longer exists.

The Sound That Everybody Heard is an installation-performance consisting of two parts: absorption and reflection. Thematically the work deals with errors and problems heard globally as violent and powerful sounds and also the emergence of a personal inner voice, a sound that everybody hears within themselves.

The work is part of the XX Mänttä Art Festival curated by Anna Ruth and will be displayed between 13.6.–31.8.2021. The performance aspect of the work will be featured at the opening of the festival. More information will be made available on Mänttä Art Festival website kuvataideviikot.fi and on Tuhkanen’s website timotuhkanen.com.” (Timo Tuhkanen, 2021.)

17.6.
OLLI KORTEKANGAS
Partita concertante sellolle ja kamariyhtyeelle
Arto Noras (sello)
Naantalin kirkko
Naantalin Musiikkijuhlien tilaus

19.6.
AULIS SALLINEN
Sonaatti neljälle sellolle
Naantalin kirkko
Naantalin Musiikkijuhlat

27.6. – siirretty maaliskuulta 2021
SEBASTIAN DUMITRESCU
Inveniendum
MIDI-teos Fokker-uruille
Muziekgebouw aan ’t IJ,
Amsterdam, Alankomaat
Huygens-Fokker Foundationin tilaus

HEINÄKUU

1.7.
JOUNI HIRVELÄ
Rakka (viulukonsertto)
Eriikka Maalismaa (viulu), Avanti!
Avanti-sali, Taidetehdas, Porvoo
Suvisoitto

2.7.
MIOKO YOKOYAMA
[Uusi teos pianolle ja kamariorkesterille]
Mioko Yokoyama (piano), Avanti!
Avanti-sali, Taidetehdas, Porvoo
Suvisoitto

3.7.
KAIJA SAARIAHO
Innocence
5-näytöksinen ooppera
Alkuperäinen suomenkielinen
libretto: Sofi Oksanen

Monikielinen librettoversio:
Aleksi Barrière
Ohjaus: Simon Stone
Magdalena Kožená, Sandrine Piau, Tuomas Pursio, Lilian Farahani, Markus Nykänen, Jukka Rasilainen, Lucy Shelton, Vilma Jää, Beate Mordal, Julie Hega, Simon Kluth, Camilo Delgado Díaz, Marina Dumont
Viron filharmoninen kamarikuoro; Lontoon sinfoniaorkesteri, joht. Susanna Mälkki
Aix-en-Provence-festivaali, Grand Théâtre de Provence, Ranska

12.7.
JYRKI LINJAMA
3. jousikvartetto
Zagros-kvartetti
Sandön kartano, Kemiönsaari
Kemiönsaaren musiikkijuhlat

14.7.
JYRKI LINJAMA
1. jousikvartetto
Zagros-kvartetti
Karunan kirkko, Kemiönsaari
Kemiönsaaren musiikkijuhlat

25.–31.7.
TYTTI AROLA
[Uusi teos jousikvartetille ja Tuusulanjärvelle]
Kamus-kvartetti
Meidän Festivaali, Järvenpää/Tuusula
Meidän Festivaalin tilaus

25.–31.7.
RIIKKA TALVITIE, LAURI SUPPONEN, JUHA TORVINEN
Itämeri (työnimi)
Kamus-kvartetti
Meidän Festivaali, Järvenpää/Tuusula

25.–31.7.
LAURI PORRA
[Uusi teos]
Petja Kainulainen, Liina-Mari Raivola (sello), Lauri Porra (elektroniikka)
Meidän Festivaali, Järvenpää/Tuusula

31.7.
MATILDA SEPPÄLÄ
[Uusi teos]
Crusell-klarinettikilpailun finalistit, Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri, joht. Jaakko Kuusisto
Uusi kirkko, Uusikaupunki
Crusell-viikon tilaus

ELOKUU

MARJA VÄÄNÄNEN

2.8.
TAPANI LÄNSIÖ
Pianokonsertto vasemmalle kädelle ja kamariorkesterille
Henri Sigfridsson (piano), Avanti!, joht. Lauri Ahokas
Vilppulan kirkko
Mäntän Musiikkijuhlien tilaus

”Konserttoajatus syttyi joitain vuosia sitten, kun kuulin pianisti Henri Sigfridssonin menettäneen soittokykynsä oikeasta kädestä; teen konserton vasemmalle kädelle, Henrille soitettavaksi. Inspiroiduin, mikä ei ole tavalleni säveltää kovin tavallista. Ei joukkojen, segmenttien, harmonioiden, pistetiheyksien ja dynaamisten algoritmien metamorfooseja ja pikseliekseleitä, vaan miltei kerronnallisia tilanteita ja dramaturgiaa. Tutustumisen arvoinen tunne, joka vielä vahvistui, kun Henriä kohtasi musertava suru; teos on omistettu Akiko Sigfridssonin muistolle.

Sen kolme osaa kunnioittavat klassisia konserttoja: laaja ja moni-ilmeinen 1. osa. Toinen osa on hidas ja soinnillisesti värikäs. Finaalin virtuoosisuus on etydimäistä, tunteita pakenevaa, miltei raivokasta. Orkesterin melankolisuus kuitenkin muistuttaa…

Kun Mäntän musiikkijuhlat (suurkiitos Niklas!) kiinnostui tästä, teoksen orkesteriksi muotoutui jouset, lyömäsoittimia sekä trumpetti; tämä on intiimimpi kuin iso sinfoniaorkesteri. Lyhyesti: ehkä tämän konserton musiikki soi niitä elämän vaiheita, kun elämä suistuu vireestään…” (Tapani Länsiö, 7.4.2021.)

6.8. – siirretty vuodelta 2020
LARA POE
Dialetheia jousikvartetille
Flux Quartet
St. Francis Auditorium, New Mexico Museum of Art, Yhdysvallat
Santa Fe Chamber Music Festivalin tilaus

6.–7.8. – siirretty kesäkuulta 2021
CHARLIE MORROW
24 hours in 48 minutes
Kamarimusiikkiteos kahdelle naislaulajalle, kahdelle viululle, käyrätorvelle, tuuballe, lyömäsoittajalle, koskettimille ja kitaralle karjalaisessa äänimaisemassa.
Libretto: Maija-Leena Remes
Kohta Taidehalli, Helsinki

OPERA BOX

19.8.
EETU RANTA-AHO
Nemuru Otoko
Ooppera neljälle solistille, kamariyhtyeelle ja ääninauhalle
Libretto: Riyoko Ikeda
Helena Juntunen (sopraano), Yoshitaka Murata (baritoni), Ville Salonen (tenori), Henri Tikkanen (baritoni), kamariyhtye, joht. Jonas Rannila
Aleksanterin teatteri, Helsinki
Opera BOXin tilaus

”Nemuru Otoko on säveltäjä Eetu Ranta-ahon ja mangataiteilija Riyoko Ikedan yhteistyönä syntynyt ooppera, jonka kantaesityksen toteuttaa Opera BOX. Pääroolin laulaa Helena Juntunen, teoksen ohjaa Ville Saukkonen ja esityksen johtaa Jonas Rannila.

Ooppera pohjaa tositapahtumiin Japanissa, alkaen 1100-luvun Genpei-sodasta ja päättyen nykypäivään. Kaikkeen kytkeytyy mystinen hahmo: Nemuru Otoko, ’Nukkuva mies’.

Noin 90-minuuttinen teos neljälle laulusolistille, 15-henkiselle akustisista ja elektronisista soittimista kootulle yhtyeelle sekä ääninauhalle on Japanissa pitkään asuneen säveltäjänsä tähänastisista laajin.

Ooppera esitetään Ikedan kirjoittaman libreton alkukielellä japaniksi, ja se tekstitetään suomeksi. Teoksen visuaalisuus pohjaa japanilaiseen mangatyyliin, ja tärkeimpänä lavastuksellisena elementtinä on suuri taustanäyttö, jolla oopperan tapahtumia esitetään Maaria Laurisen sekä Emil ja Artur Sallisen toteuttamina mangakuvina ja animaatioina.” (Eetu Ranta-aho, 2021.)

25.8.
SAMPO KASURINEN
Konsertto saksofonille ja puhallinorkesterille
Samu Metsänen (saksofoni), Kaartin soittokunta, joht. Emilia Hoving
Temppeliaukion kirkko, Helsinki

22.8.
ILKKA HAMMO
Souvenirs
Hanna Kilpinen (sello), Olli Hyyrynen (kitara)
Oma Tupa, Ikaalinen

KESÄ S.A.

SEBASTIAN DUMITRESCU
Sweet, tormented interlude
LEEVI RÄSÄNEN
Puluseni
LEO LEHTINEN
Dolci Versi d’Estate
AINO TENKANEN
[Uusi teos]
Kaisamaija Uljas (teorbi), Linnea Sundfær Casserly (sopraano)
Avanti!n kesäkonsertit
Duo Detrituksen tilauksia
Sama ohjelma esitetään myös Kyläkirkon luuttupäivillä 17.9.
Pitäjänmäen kyläkirkko, Helsinki

SYYSKUU

2.9. – siirretty tammikuulta 2021
PASI LYYTIKÄINEN
Der unveröffentlichte Film der Eva Braun (Eva Braunin esittämätön nauha) – Monologiooppera
Libretto: Maritza Núñez
Ohjaus: Ville Saukkonen
Lavastus- ja pukusuunnittelu: Reeta Tuoresmäki
Valo- ja videosuunnittelu: Petteri Pietiäinen
Reetta Ristimäki (sopraano), kymmenen hengen kamariorkesteri, joht. Emilia Hoving
Suomalainen Kamariooppera, Aleksanterin teatteri, Helsinki

6.9.–8.11.
MARKKU KLAMI
Etudes
10-osainen soolokitarasarja
Patrik Kleemola (kitara)
Patrik Kleemolan YouTube-kanava
Kleemola kantaesitti etydit II, IV, V ja VI konsertissaan Turun Sibelius-museossa 11.11.2020.

10.9.
LEEVI RÄSÄNEN
[uusi teos]
Helsingin Kamariorkesteri, joht. James Salomon Kahane
Sonore, Musiikkitalo, Helsinki

10.–12.9.
AINO TENKANEN
DOUBLE TRIPLE
Janne Valkeajoki (harmonikka), Helka Seppälä (kontrabasso), Lauri Pekkarinen (lyömäsoittimet), Sampo Aatos (livevideo)
Kulttuuritila Nuijamies, Lappeenranta
Kumaus-festivaalin tilaus

14.9. – siirretty keväältä 2020
ARI VAKKILAINEN
Jousikvartetto nro 5
JOHANNA ERÄNKÖ
Fragments from the Shore
Kamus-kvartetti, Tommi Hyytinen (käyrätorvi)
Tampere Biennale & Tulkinnanvaraista-konserttisarja, Balderin sali, Helsinki

14.9.
SAMPO KASURINEN
[uusi teos]
Avanti!, UMO Helsinki Jazz Orchestra, Suomalainen barokkiorkesteri
Musiikkitalo, Helsinki

16.9. – siirretty tammikuulta 2021
MARKKU KLAMI
Clair
Lauri Sallinen (klarinetti ja musiikin johto), Seinäjoen kaupunginorkesteri
Seinäjoki-sali
Lauri Sallisen ja Seinäjoen kaupunginorkesterin tilaus

ANDREAS HALLING

17.9.
MAIJA HYNNINEN
Journal d’un usager de l’espace
HYOID Contemporary Voices, Benjamin Vandewalle (koreografia), Maija Hynninen (sävellys ja äänisuunnittelu), Centre Henri Pousseur (elektroniikan toteutus)
KAAI Theatre, Bryssel, Belgia

”Journal d’un usager de l’espace – Tilan käyttäjän päiväkirja on näyttämöteos kahdelle liikkuvalle/tanssivalle

laulajalle ja live-elektroniikalle. Teoksen taustavaikuttimena on Georges Perecin novelli Tiloja/Avaruuksia. Siinä missä Perec kuvaa tilaa tekstin, näyttämöteos kartoittaa sitä äänen ja liikkeen avulla: miten erilaiset tilat resonoivat ja miten liikkeen, lauluäänen ja elektroniikan avulla toteutetut erilaiset materiaalit ja tekstuurit vaikuttavat tilantuntuun. Teos alkaa konserttisalin ulkopuolelta kadulta ja siirtyy sieltä eteisaulan kautta konserttisalin sisätiloihin. Yleisö houkutellaan mukaan matkalle, jossa äänen herättämät tilat avautuvat ja tulevat tulkituiksi aivan uudella tavalla." (Maija Hynninen, 2021.)

LOKAKUU

10.10.
JARKKO HARTIKAINEN
EMBODIED: Tuba Solo
Janne Jakobsson (tuuba)
München, Saksa

13.–14.10.
OUTI TARKIAINEN
The Ring of Fire and Love – Sinfoniettaversion kantaesitys
Kymi Sinfonietta, joht. Olari Elts
Kotkan konserttitalo

21.10.–24.10.
AULIS SALLINEN
Omaggio per violoncello solo
Porvoon sellokilpailun osallistujat
Porvoo

28.10.
JARKKO HARTIKAINEN
[uusi teos jousiorkesterille]
Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri, joht. Jan Söderblom
Snellman-sali, Kokkola
Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin tilaus
Teos esitetään myös 29.10.2021 Kauniaisten Uudessa Paviljongissa osana Grankulla musikfest -tapahtumaa.

MARRASKUU

2.11.
OUTI TARKIAINEN
Naarasäiti – sovitus mezzosopraanolle, jousikvartetille ja pianolle
Virpi Räisänen (mezzosopraano), Kokkola-kvartetti, Johanna Tilus (piano)
Oulaisten musiikkiviikkojen tilaus

3.11.
ULJAS PULKKIS
Konsertto luonnontorvelle ja puhallinorkesterille
Tommi Hyytinen (luonnontorvi), Helsingin Poliisisoittokunta, joht. Sami Ruusuvuori
Temppeliaukion kirkko, Helsinki

24.11. – siirretty marraskuulta 2020
JUHANI NUORVALA
Five Flashes from Flash Flash
Tuuli Lindeberg (sopraano), Emil Holmström (keyboard), Atte Kilpeläinen (alttoviulu), Tomas Djupsjöbacka (sello), Daniel Saur (lyömäsoittimet)
Schaumansali, Pietarsaari
RUSK-festivaalin tilaus

25.11.
JUHA LEINONEN
Bassoon Concerto No. 2
Otto Virtanen (fagotti), Joensuun kaupunginorkesteri, joht. Eero Lehtimäki
Carelia-sali, Joensuu

26.11. – siirretty marraskuulta 2020
JUHANI NUORVALA
Waltz
Amalie Stalheim (sello), Daniel Saur (marimba)
Pietarsaaren museo
RUSK-festivaali

26.11. – siirretty marraskuulta 2020
JUHANI NUORVALA
The Five Chords That Shook My World
Emil Holmström (piano)
Schaumansali, Pietarsaari
RUSK-festivaali

27.11. – siirretty marraskuulta 2020
JUHANI NUORVALA
Quaedam variationes ex "Bene quondam"
Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri, joht. Anna-Maria Helsing
Schaumansali, Pietarsaari
RUSK-festivaalin tilaus

SYKSY S.A.

Siirretty maaliskuulta 2021
LAURI TOIVIO
Waterfront Path Northbound
Järvenpää-talo
Värinää-festivaalin tilausteos Järvenpään kaupungin 70-vuotisjuhlakonserttiin

AINO TENKANEN
Kuuntelen huonetta
Turun konservatorion kamarikuoro
Sigyn-sali, Turku
Turun konservatorion kamarikuoron tilaus

Siirretty maaliskuulta 2021
MINNA LEINONEN
Meeting Points
Laivaston soittokunta, joht. Tero Haikala
Sigyn-sali, Turku

Siirretty toukokuulta 2021
ILKKA HAMMO
Open Spaces
Pirkanmaan musiikkiopiston kitara-kanteleorkesteri, joht. Ilkka Hammo
Tampere-talo
Pirkanmaan musiikkiopiston tilaus opiston 50-vuotisjuhlakonserttiin.

Siirretty toukokuulta 2021
ILKKA HAMMO
[uusi teos]
Jouko Laivuori (cembalo)
Tampere-talo

TOMMI HYYTINEN, KÄYRÄTORVI JA LUONNONTORVI

Tommi Hyytinen on ollut vuonna 2004 pitämästään ensikonsertista lähtien aktiivinen uuden musiikin tilaaja ja kantaesittäjä. Vuodelle 2021 kantaesityksiä on osunut poikkeuksellisen monta.

Helmikuussa Musica nova -festivaalilla Hyytinen kantaesitti Suomalaisen barokkiorkesterin kanssa **Olli Virtaperkon** konserton *Moiré* luonnontorvelle ja barokkiorkesterille, ja kesäkuussa on tulossa oma resitaali Sibelius-Akatemian konserttisarjassa. Kantaesityksiä resitaalissa on peräti kolme: **Jan Lehtolan** sonaatti käyrätorvelle ja pianolle, **Kai Niemisen** sooloteos sekä **Toivo Kuulan** kesken jäänyt *Andante* käyrätorvelle ja pianolle. Sen viimeisteli Hyytisen pyynnöstä **Jussi-Matti Haavisto**. "On tottakai hyvin erityistä kantaesittää Kuulan teos vuonna 2021. Käyrätorvelle ei löydy suomalaisia sooloteoksia tuolta aikakaudelta", Hyytinen sanoo.

Syyskaudella kantaesityksiä on vielä lisää: syyskuussa **Johanna Erängön** käyrätorvikvintetto Tampere Biennalen keväältä 2020 siirtyneessä Tulkinnan-varaista-konsertissa ja marraskuussa **Uljas Pulkkisin** uusi konsertto luonnontorvelle ja puhallinorkesterille.

Radion sinfoniaorkesterin, Zagros Ensemblen ja opetustyön Sibelius-Akatemiassa kautta Hyytisen näkymä uuden suomalaisen orkesteri-, ensemble- ja käyrätorvirepertuaarin kentälle on avara. Myös hänen kamariyhtyeensä puhallinkvintetti Arktinen Hysteria ja The Golden Horns -käyrätorvikvartetti soittavat paljon uutta. Hyytinen kertoo tekevänsä sävellystilauksia säännöllisesti joko itselleen tai yhtyeilleen.

"Eniten tilaukseen vaikuttaa se, että säveltäjän tyylissä on jotain, mistä innostun", hän kuvaa. Joskus tilaukset ovat lähteneet liikkeelle kohtaamisesta säveltäjän kanssa esimerkiksi festivaalilla, konsertti-ideasta tai vireillä olevasta levytyksestä, johon on tarvittu uutta musiikkia. Hyytinen innostuu monenlaisesta musiikista: "Tykkään tarkastella ja analysoida miten teos on rakentunut ja millaisia ideoita erilaisten sävellystyylien taustalla on. Toisaalta olen hyvin vahvasti fiilissoittaja, haluan välittää tunteita ja tulkita vahvasti kuulijoille."

VILLE PAUL PAASIMAA

Tommi Hyytinen soittaa nykymusiikin lisäksi paljon myös vanhaa musiikkia periodi-instrumenteilla, ja sitä kautta syntyi idea uuden teoksen tilaamisesta luonnontorvelle. "Mielestäni luonnontorven kaikkia mahdollisuuksia ei ole käytetty nykymusiikissa, joten uuden konserton saaminen instrumentille tuntui mielenkiintoiselta mahdollisuudelta. Sitten mieleeni tuli yhdistää tilaukseen barokkiorkesteri, jolloin äänimaailma olisi vielä kutkuttavampi. Kirjoitin saman tien viestin ideasta Olli Virtaperkolle. Hän lähti heti innokkaasti mukaan ideaan", Hyytinen kertoo *Moiré*-teoksen liikkeelle sysänneestä ideasta. Suomalaisen barokkiorkesterin kautta kantaesitys lopulta päätyi tämän vuoden Musica nova Helsinki -festivaalille, ja konsertti toteutettiin radioinnin ansiosta koronarajoituksista huolimatta.

Hyytisen mielestä muusikon ja säveltäjän yhteistyö on molemmille osapuolille hyödyllinen oppimisprosessi. "Olen pyrkinyt tuomaan 1800-luvun virtuoosista luonnontorven tukkeamistekniikkaa moderneihin sävellyksiin mukaan. Käsitekniikka mahdollistaa kromaattisen soiton luonnontorvellakin ja rikastaa entisestään soittimen väripalettia", hän kertoo.

Hyytinen esittää paljon uutta musiikkia myös modernilla käyrätorvella, jota hän pitää monipuolisena nykymusiikkisoittimena: "Sävypaletti ulottuu hyvin pehmeistä ja hiljaisista väreistä uljaan herooisiin fortissimoihin, ja ambitus on yli neljä oktaavia. Käyrätorven yläsävelsarjat antavat mahdollisuuden monipuoliseen luonnonpuhtaiden intervallien käyttöön. Lisäksi tukkeamistekniikka avaa mahdollisuuksia erilaisiin metallisiin tukituihin sävyihin ja myös portaattomiin glissandoihin. Käyrätorvi on siis todella joustava ja mukautuva, ja tarvittaessa myös erittäin solistinen."

HAASTATTELU: HANNA ISOLAMMI

tommihyytinen.fi

kevät

1.1.
Hanna Kosonen aloitti toiminnanjohtajana
(–31.7.2020)

25.–26.1.
Dorico-nuotinnusohjelmakoulutus
Jani Kyllönen

3.2.
European Composer and Songwriter Alliance (ECSA) Creators Conference, Bryssel

16.3.
Pohjoismainen säveltäjäneuvosto (NKR)

Maaliskuu
Jäsenkysely ”Koronaviruksen vaikutukset Suomen Säveltäjien jäsenistöön”

Kesäkuu
Yhdistyksen uusi tunnus
Pekka Piippo
Kompositio 1/2020
Päätoimittaja: Juha Torvinen

17.6.
Vuosikokous verkossa

27.6.
ISCM yleiskokous

HALLITUS

Antti Auvinen (pj)
Olli Virtaperko (vpj)
Sanna Ahvenjärvi (17.6. alkaen)
Maija Hynninen (17.6. alkaen)
Markku Klami
Veli Kujala
Minna Leinonen (17.6. saakka)
Paola Livorsi
Niilo Tarnanen (17.6. saakka)

HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja
Hanna Kosonen 1.1.–31.7.
Vappu Verronen 1.8. alkaen
Toimistovastaava
Tiina Turpeinen
Viestintävastaava
Aarne Toivonen
Tuottaja Sari Löytynoja
(Ääneni äärelle -hanke,
Suomen Säveltäjät 75 vuotta)

JÄSENET

227 jäsentä
Uusia jäseniä: 6

Kunniajäsenet:
Kalevi Aho (8.12. alkaen)
Paavo Heininen
Mikko Heiniö
Aulis Sallinen
Jarmo Sermilä
Tapio Tuomela

TALOUS

Teosto ry,
toiminta-avustus 210 634 €
Opetus- ja kulttuuriministeriö,
toiminta-avustus 7 000 €
Kopiosto ry:n
kopiointikorvaukset suomalaisen musiikin edistämiseen 273 302 €

SUOMEN SÄVELTÄJÄIN SIBELIUS-RAHASTO 75 VUOTTA

Juhla-apuraha 10 000 €:
Charles Morrow
Sävellystilausavustukset 35 000 €
Työskentelyapurahat 32 000 €
Pegasos-apurahat 14 000 €

MADETOJA-SÄÄTIÖ

Sävellystilausavustukset 57 500 €
Kannustuspalkinnot:
Tulkinnanvaraista-konserttisarja (tammikuu),
Minimalia-konserttisarja (marraskuu)

KOPIOSTON KOPIOINTI-KORVAUKSISTA JAETTUJA AVUSTUKSIA

Tampere Biennale 18 000 €
Musica nova Helsinki 10 000 €
Finnish Music Quarterly 6 535 €
Music Finland 6 000 €
Uuden Musiikin lokakuu 4 000 €
Ung Nordisk Musik 3 000 €
Matka-avustukset 7 648 €
Sävellyskonserttiavustukset 6 000 €
Suomen Harpistit ry:n palkintoon 500 €
Lisäksi Kopiosto-korvauksia siirrettiin Sibelius-rahastolle ja Madetoja-säätiölle jaettavaksi avustuksina yhteensä 55 000 €.

2020

Suomen Säveltäjät 75 vuotta

Lue vuosikertomus kokonaisuudessaan: composers.fi

HANKKEITA

Opus 1
Sävellyspedagogiikan aineistopankki

OPS
Opetussuunnitelmasuositus taiteen perusopetukseen

Ääneni äärelle
Musiikkioppilaitosten valmiuksia järjestää sävellysopetusta kehittävä hanke

Yhdenvertaisesti säveltäen
2019–2020 toteutettu opetus- ja tutkimushanke

JÄSENYYDET

ECSA – European Composer and Songwriter Alliance

Forum Artis ry

ISCM – International Society for Contemporary Music

Konserttikeskus ry

Kopiosto ry

Luovan työn tekijöiden ja yrittäjien yhteistyöverkosto LYHTY

Music Finland ry

NKR – Pohjoismainen säveltäjäneuvosto

Sibelius-Seura ry

Suomen musiikkineuvosto Finnish Music Council ry

Suomen Tekijänoikeudellinen Yhdistys ry

Säveltäjäin Tekijänoikeustoimisto TEOSTO ry

Tekijäfoorumi

Villa Karon ystävät ry

Kompositio on Kultti ry:n jäsen

LAUSUNTOJA JA KANNANOTTOJA

23.4. Musiikkialan kriisi- ja elvytyspaketti: Toimenpide-ehdotukset musiikkialan kriisiapuun ja elvytykseen (Teosto, Gramex, Suomen Muusikkojen Liitto, Suomen Musiikintekijät, Suomen Musiikkikustantajat, Suomen Säveltäjät, IFPI, IndieCo, Musiikin edistämissäätiö, LiveFIN, Music Finland)

4.6. Kulttuurialan adressi: Ennen työttömyyttä tehdyn työn kerryttämät tekijänoikeuskorvaukset eivät saa leikata työttömyyskorvausta

21.8. Kymi Sinfoniettan ja Uuno Klami -sävellyskilpailun toimintaedellytykset turvattava

14.9. Työn tulevaisuus on jo täällä: Sosiaaliturvauudistuksessa huomioitava taiteellisen työn erityispiirteet (Suomen Taiteilijaseura, Suomen Kirjailijaliitto, Finlands svenska författareförening, Suomen Säveltäjät)

16.9. Lausunto OKM:lle: Taide- ja kulttuurialan tulevaisuuden näkymät koronakriisissä

3.11. Valtiovarainvaliokunnan sivistys- ja tiedejaostolle: Vetoamme koko taiteilijakunnan puolesta – korottakaa taiteilijaeläkkeiden määrää vuonna 2021 (Suomen Taiteilijaseura, Suomen Kirjailijaliitto, Finlands svenska författareförening, Suomen Säveltäjät)

6.11. Luovien alojen jälleenrakennus- ja kehitystyöhön vähintään 2 prosenttia elpymispaketista

25.11. Lausunto: Kulttuurin toimialan eettinen toimielin

syksy

1.8.
Vappu Verronen aloitti toiminnanjohtajana

Syyskuu
Säveltämisen opetussuunnitelmasuositus taiteen perusopetukseen
Opus1-sivusto englanniksi

2.10.
Suomen Säveltäjät 75 vuotta Juhlakonsertti
Musiikkitalo, Helsinki
Radion sinfoniaorkesteri, joht. **Hannu Lintu**
Solisti: **Tuuli Lindeberg**, sopraano
Outi Tarkiainen: *Jään lauluja*, kantaesitys (Yleisradion tilaus)
Paavo Heininen: *Arioso op. 16*
Jouni Kaipainen: *Accende lumen sensibus op. 52*
Sampo Haapamäki: *Synny!* (Laulusarjan 1. osa), kantaesitys (Yleisradion tilaus)

6.10.
ECCO-konsertti Luxemburgissa
lähetys verkossa 4.11.

29.10.
Madetoja-palkinto
sopraano **Anu Komsi**

5.11.
Syyskokous

21.–22.11.
Ääneni äärelle -hankkeen koulutusviikonloppu verkossa

28.11.
Yhdenvertaisesti säveltäen -koulutuksen päätöskonsertti (verkkotaltiointi)

8.12.
Kalevi Aho kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi

Joulukuu
Kompositio 2/2020
Päätoimittaja: **Merja Hottinen**

11.12.
Apurahakoulutus verkossa

KOONNUT AARNE TOIVONEN

TULOSSA

SUVISOITTO PORVOOSSA
30.6.–4.7.

POHJOISMAISET MUSIIKKIPÄIVÄT FÄRSAARILLA
1.–4.9.

MUSIIKIN AIKA VIITASAARELLA
6.–11.7.

ISCM WORLD NEW MUSIC DAYS SHANGHAISSA JA NANNINGISSA
17.–25.9.

RUSK-FESTIVAALI PIETARSAARESSA
23.–27.11.

HELSINGIN OOPPERAKESÄ - HELSINKI CONTEMPORARY OPERA FESTIVAL
19.8.–5.9.

CLASSICAL:NEXT ROTTERDAMISSA
27.–30.9.

MUISTA MYÖS YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS

TUKEA & APUA

KORONATUKEA JA NEUVOJA TEOSTON ASIAKKAILLE
WWW.TEOSTO.FI > KORONATILANNE

TEOSTON TILITYSPÄIVÄT
10.6. JA 30.9.

SÄVELLYSKONSERTTI- JA MATKA-AVUSTUKSET SÄVELTÄJILLE
COMPOSERS.FI > APURAHAT

SUOMEN SÄVELTÄJÄIN SIBELIUS-RAHASTON HAKUAIKA
1.–31.10.

KOMPOSITIO 2/2021 ilmestyy marraskuussa

SEURAA TIEDOTTAMISTAMME!

COMPOSERS.FI > KALENTERI

FACEBOOK.COM/SUOMENSAVELTAJAT